

nufaca

número 33

PUBLICACIÓ D'AMICS DE CERDANYA

Ondas radioelectricas

Hoquei sobre gel

L'onze de setembre

Ple de l'ajuntament

Preu 75 pts.

XERRANT. La societat de caça i pesca de la Cerdanya

**BAR
CAFETERIA**

RISCO

ESPECIALIDAD EN TAPAS VARIADAS
Y PLATOS COMBINADOS

JOSE ANTONIO, 34 — PUIGCERDÀ

RESTAURANT

ELÍVIA

Patates al caliu

Graellada de carn

Especialitats
a la brasa

Restaurant típic de Cerdanya

EL RECÓ

Telèfons: 88 11 46 - 88 13 79 - 88 08 69

VILALLOVENT (PUIGCERDÀ)

JOIERIA

RELLOTGERIA

J. Fullana

PUIGCERDÀ

FOTO - ESTUDI

Escoles Pies, 16

Tel: 88 03 88

PUIGCERDÀ

AUTO ESCOLA PUIGCERDÀ

Victòria, 4, 1er.

PUIGCERDÀ

**FILATELIA
MONTANÉ**

C/. Morera, 6
PUIGCERDÀ

HOTEL

DIRECTOR:
JULIO PEREZ DE ROZAS

RESTAURANTE

EUROPA

Plaza Cabrinetty, 16
Tfno. — 88 01 00
PUIGCERDÀ

TOSAS-SASTRE

José Antonio, 4 PUIGCERDÀ

editorial

número 33

rufaca

Publicació de l'Associació
"Amics de Cerdanya"

Consell de Redacció:

F. X. Bosom
Pere Capdevila
Miquel Casanovas
Rosa Cuesta
Pere Domingo
Laura Fabra
Emili Guirao
Pep Martí
Carme Moreno
Joan Peitx
Josep Peitx
Dolors Picas
Xavier Pujol (corrector)
Jean Paul Poirier
Meritxell Sastre
Ramon Solà
Rosa Soler
Josep M. Tosas

Col.laboradors:

El Biógrafo
Cu-Cut
Pere Font
Juan Fullana
Salvador Galcerán
Roger Giral (França)
Nostàlgic
Carme Clausell (França)
Rosa M. Martínez
El Trovador
Josep Vigo

Edita: AMICS DE CERDANYA
Passeig 10 d'abril, s/n.
PUIGCERDÀ

T. 88 12 13
88 02 69
88 12 25

Composició i muntatge:
equip VILETA 12
Artesa de Lleida

PUBLICACIO MENSUAL.

La direcció de la revista no es fa responsable dels judicis personals dels seus col.laboradors.

"Discutir" sirve tan sólo
para mover el aire.
"Actuar", en cambio,
requiere calma y concreción.
... Todos quieren "participar".
Pero pocos tienen algo que decir,
porque pocos son capaces
de alcanzar el silencio
y el esfuerzo necesarios
para la "reflexión".

Phil Bosmans.

sumari

EDITORIAL	3	EL CARRER MAJOR DE GER.	16
ACTUALITAT		DES DE L'ARXIU	17
L'Onze de Setembre	4 - 5	IV APLEC EXCURSIONISTA DELS	
La II Diada del pedal a Puigcerdà	5	PAÏSOS CATALANS.	18
Ple del mes de setembre	6 - 7	ESPORTS	
Ondas Radioelèctriques	7	El indoor trial de Puigcerdà	19
Institut d'Estudis Ceretans.	8	Hoquei sobre gel	20
COL-LABORACIONS		Club Poliesportiu Puigcerdà	21
La Culture Catalane en Cerdagne	9	Campionat Provincial de Natació	21 - 22
La ciutat i l'urbanisme (II)	10	Criterium interclubs Girona	22 - 23
Vent de l'est, vent de l'oest	11	FOTO DENUNCIA	23
Visita a l'Hospital General de Catalunya	11	LLETRES	24
Biometano: energia casi gratuita	12	CARTES A RUFACA	25
XERRANT AMB		RUFACADES.	25 - 26
La Societat de Caça i Pesca			
de la Cerdanya.	13 - 14 - 15 - 16		

L'onze de setembre de 1980

A la fi tenim de nou la nostra festa Nacional. Ha costat prou que fos festa de veritat. Per això aquest any la comissió organitzadora de la Festa de l'onze de setembre ha pogut engradir el nombre d'actes a realitzar i a més a més poder-ho fer tot més espaiat.

LA PRIMERA MARXA POPULAR

El primer acte d'enguany fou la primera Marxa Popular Pedestre que tingué lloc a les 10 del matí. Els 53 participants sortiren de la plaça Cabrinetty i anaren cadascú al seu aire a donar la volta a l'Estany i tornar al lloc de partida tot passant per diferents carrers de la Vila.

Val a dir que tenint en compte que és la primera vegada que s'organitza aquesta marxa la participació fou molt nombrosa. Fins i tot hi hagué participants del nostre Consistori. Tal i com es va anunciar això no era una cursa i per tal no hi havia ni guanyadors ni guanyats, tothom va rebre el seu corresponent recordatori amb el seu nom, deixant constància de la seva participació. La nota simpàtica de l'acte fou el lliurament de les copes al més gran i al més petit dels participants. El més jove dels atletes fou una nena de dos anys i mig que va fer el recorregut com si res. El de més edat fou en senyor de 52 anys que tanmateix arribà a la meta.

L'any que ve esperem que la participació serà molt més nombrosa i que encara hi haurà participants de més edat i potser de més joves i tot.

Abans, però cal fer esment de la tirada al plat que tingué lloc a les 11 del matí al camp de tir prova compresa en el programa d'actes de la Diada.

I arriba l'hora de ballar sardanes, acte obligat en una festa d'aquest caire. Es van dur a terme dues ballades, una a les dotze del matí i l'altra a dos quarts de set de la tarda. En aquesta ocasió es va comptar amb una cobla de la Catalunya Nord, concretament de Perpinyà.

Al nostre parer els nois de la cobla ho van fer molt bé. Com a cloenda de la darrera ballada els músics van interpretar el Cant dels Segadors que fou cantat pel públic assistent.

LA CARAVANA DE COTXES

Els actes programats per la tarda de l'onze de setembre foren molts i seguits. Començaren a les tres amb la concentració

d'autos a la Plaça del Campanar per tal de sortir de la Vila i anar a donar la volta a la Cerdanya com ja es tradicional. La concentració aplegà a una trentena de cotxes que a dos quarts de quatre es va posar en marxa. El trajecte seguit fou el següent: Puigcerdà, Bolvir, Ger, All, Bellver, Balltarga,

Un aspecte de la caravana de cotxes que donà la volta a la Cerdanya amb senyeres.

La Monumental Paella.

Prats, Das, Gris, Alp, Llivia i arribada de nou a Puigcerdà. Cal fer esment tanmateix dels cotxes que es van afegir a la marxa de la caravana, tots ells dels pobles que anava passant. Es pot considerar la participació en aquest acte reivindicatiu com a molt bona, essent un dels anys que més gent ha reunit.

I PER A LA QUITXALLA...

Les cucanyes que donaren començament a les cinc de la tarda, es van fer carreres de sacs, es va tirar la corda, es va jugar a les cadires, les bicicletes també hi participaren i tot plegat els petits van passar una bona estona. Un cop finalitzades les proves hi hagué premis per als guanyadors. La comissió organitzadora va tenir en compte a l'hora d'elaborar el programa d'actes en que els petits hi foren presents. Continuem pensant que les festes son per a tothom i que cal fer sempre un espai per

donar cabuda als interessos jolius dels més joves.

LA PELLA

Feia ja moltes hores que en Ventura i els ajudants que va poder trobar treballaven en la confecció de la gran paella quan la gent se la va menjar. Enguany l'onze de setembre ha pogut comptar amb la valuosa col-

laboració d'en Buenaventura Perez conegut cuiner de la contrada per la seva habilitat culinària. Ens deia en Ventura que un dels seus projectes immediats era el d'obrir un restaurant, "La Barraca" de nom, al cap damunt del carrer Major. Ens apuntava que seria molt interessant poder comptar amb una eina com la paella de la Diada, seria una bona manera de ferne via a l'hora de preparar gran quantitat d'àpats. Per més informació donarem dades de l'atuell de cuina. Aproximadament 2 metres de diàmetre, 0,5 metres d'alçada i una capacitat per a més de mil plats d'arròs. Per a dir com va sortir de bona només fa falta un breu comentari, no va restar ni un sol grà d'arròs. La comissió organitzadora lamenta que hi hagués gent que no va poder tastar-la. Les previsions varen ser les mateixes que altres anys tenint en compte que sempre en sobrava.

El que es lamentable i mereix crítica es el comportament del públic a l'hora del repartiment dels plats. L'aldarull que es formà fou impressionant: empentes, crits, tothom volia ser servit a l'hora. La tanca on estava la paella no va caure de miracle. Els corredors que es van fer a tal efecte van ser envaïts immediatament no podent-los fer servir correctament.

Tanmateix cal dir que mentre es confeccionava la paella la cobla va interpretar la segona de les ballades i després l'actuació de la banda i majorettes de la Creu Roja.

ELS FOCS, LA REVETLLA I EL COMIAT

Malgrat que el castells de focs anunciat per la festa de la Verge de la Sagristia no es va poder llençar degut al mal temps, per la Diada fou en espai més que es va incloure en el programa d'actes i val a dir tanmateix que aplegà una gran quantitat de públic.

La revetlla començà després dels focs al Passeig 10 d'Abril amenitzada pel conjunt local DAVERS. El ball es perllongà fins ben passades les dues de la matinada.

Com a cloenda d'aquest reportatge direm que la comissió organitzadora de l'onze de setembre vol fer constar la seva satisfacció per l'assistència de públic a tots els actes programats a la vegada que vol expressar la seva disculpa pels possibles errors o defectes que s'hagin pogut cometre. Fins l'any que vé.

RUFACA

Un moment del lliurament de recordatoris a tots els participants de la marxa.

El senyor Agapito Mateos de la comissió organitzadora lliura la copa al participant de més edat de la marxa.

El Vicepresident d'Amics de Cerdanya lliura la copa al participant més jove de la I Marxa Popular de l'11 de Setembre.

LA II DIADA DEL PEDAL A PUIGCERDÀ

Amb un temps ideal se celebrà el propassat dia 21 la II DIADA DEL PEDAL organitzada pel Club Ciclista Poliesportiu Puigcerdà. Aquest any hi ha participat un centenar llarg de persones entre petits i grans; esperem que l'any vinent encara hi hagi més participants. Pel que fa a l'organització no hi va haver entrebanes i es van desenvolupar els actes tal com s'havia previst. Tots els ciclistes es varen passejar pels principals carrers de la Vila entre la curiositat i l'admiració dels vianants que els aplaudiren en moltes ocasions. La participació dels qui anaven disfressats feia més atractiu el recorregut. En fi, que va ser un acte reeixit i que esperem que l'any que ve encara o sigui més. Sense treure cap mèrit a ningú (tots els qui hi van participar son prou importants) donem la relació de guanyadors als distints premis que hi havia:

Al més vell: Sr. JOSEP SUÑE, de Martinet 63 anys.

Al més jove: El nen DAVID RAMOS, de Puigcerdà, 2 anys.

Al més jove: La nena NUPIA PASCUAL, de Puigcerdà, 2 anys.

A la bicicleta més extravagant: JOAN ORRIOLS, de Puigcerdà.

A la millor disfressa: RAMON VIDAL, de Puigcerdà.

X.P.

PLE DE L'AJUNTAMENT DEL MES DE SETEMBRE

El ple es va iniciar amb la absència dels senyors Josep Peitx i Joan Vidal. Com sempre es va llegir l'acta del ple anterior que va quedar aprovada.

ORDRE DEL DIA

2on. punt: En el ple anterior s'havia parlat de la reunió que va tenir lloc entre representants de l'Ajuntament i l'associació de veïns de la "Colònia Simon" en aquesta reunió es va demanar la instal·lació de l'aigua potable. El pressupost es d'unes 400.000 pessetes, pressupost que va quedar aprovat per part de tots els consellers.

3er. punt: El Sr. Alcalde explicà que fa temps que es vol arreglar el carrer Font d'Enlles però que fins ara havia hagut una sèrie de desacords que sembla que s'han superat. Seguidament es llegeix una proposta del Sr. Josep Lluís Puig (propietari d'un terreny a l'esmentat carrer) en la que exposa que cedirà gratuïtament el troç de vial necessari per adreçar el carrer i que la construcció de la pared corri a càrrec de l'Ajuntament (274.000 pessetes de pressupost per la construcció de la paret). Queda aprovada la proposta per part dels consellers i el Sr. Francesc Turiera remarcà que es l'única solució que hi ha per poder finalment adobar el carrer.

4art. punt: Informe de les comissions.

El Sr. Batlle informa de la carta rebuda del delegat d'hisenda, en la qual diu que el pressupost de 55 milions presentat pel consistori queda aprovat doncs no s'ha rebut cap reclamació al respecte.

Seguidament el Sr. Batlle explica que aquest any hi haurà 30 alumnes nous a l'escola de Formació Professional, que juntament amb els vint de l'any passat fa un total de 50 alumnes. Les especialitats que es duran a terme són les mateixes que l'any passat, sanitari i administratiu,

debut a que el Ministeri no ha donat a l'escola de professorat per poder ampliar les especialitats.

Passa a informar la comissió de cultura:

El Sr. Carles Canes exposa que tal com es va dir en el ple anterior la comissió ha tingut una reunió amb els continuadors de l'escola de ceràmica i s'han retingut les matrícules fins que el ple prengui una resolució.

Aquest va ésser el punt més llarg d'aquest ple i potser el més conflictiu. El Sr. Carles Canes va tornar a exposar les demandes dels professors de l'escola d'arts i oficis que en resum serien aquestes:

- Sou de 20.000 pessetes i les matrícules 50 per 100 per l'Ajuntament i 50 per 100 per ells.

- Continuar utilitzant la casa de Vilallobent que feia servir l'anterior professor Sr. Joan Descarga.

- Si sigui possible, assegurar els alumnes. En aquest sentit es va informar que s'havia demanat un pressupost a la companyia "Lepanto" i que pujava un total de 37.000 pessetes anuals el seguro d'accident de treball per professors i alumnes.

- El material necessari es pagaria a mitjes entre l'Ajuntament i l'escola.

El Sr. Peñarroja va demanar quines serien les despeses en total.

Sr. Carles Canes: Contant-ho tot unes 800.000 pessetes anuals a les quals 400.000 reverteixen una altra vegada a l'Ajuntament.

Sr. Sapé: Aquests dos xicotets estan preparats professionalment per portar l'escola?

Sr. Carles Canes: Ho han demostrat amb el curset d'estiu i amb la feina que han fet.

Sr. Vicens Peñarroja: A mi m'agradaria saber que fan a la vivenda de Vilallobent.

Sr. Francesc Turiera: A nosaltres no ens importa el que facin, el que

hem de discutir ara es si l'Ajuntament pot mantenir econòmicament l'escola o no.

Sr. Bosom: Penso que val molt la pena mantenir aquesta escola i procurar que el municipi tregui un profit cultural d'aquesta escola.

Sr. Sapé: Penso que els comptes s'han de clarificar doncs mai han estat clars.

Sr. Francesc Turiera: Ningú ha dit que es vulgui tancar l'escola, el que s'ha d'aclarir es la situació econòmica.

Després de discutir una mica més sobre les 400.000 pessetes que costaria a l'Ajuntament l'escola d'arts i oficis, els consellers aprovan la continuïtat de l'escola, tenint en compte que l'Ajuntament té que exercir un control real sobre ella.

Continuant amb la comissió de cultura, la Sra. Teresa Julià informà de la necessitat de fer un parvulari doncs s'han quedat fora uns 40 nens de 4 anys. Es va parlar amb els pares i estarien d'acord en portar els nens a aquest parvulari. El local proposat es el antic col·legi de l'escoles Pies. Les entitats que ocuparen aquest local (Rufaca, Fútbol, Grup de recerques) estan d'acord en canviar de local. Es tindrien que fer unes obres a aquest local: reparar part elèctrica, obrir la sortida al pati, posar conducció d'aigua, posar radiadors elèctrics etc. Els alumnes pagarien mil pessetes cada mes. Els ingressos per tant serien de 360.000 pessetes. Respecte a la persona que s'encarregaria del parvulari, es pensa convocar a les mestres interessades. Les condicions de sou d'aquesta mestra serien de 14 pagues de 30.000 pessetes i seguretat social. També s'havia pensat posar una ajudanta que cobraria unes 12.000 pessetes. En total a l'Ajuntament, descomptant els ingressos, li suposaria unes despeses de 213.000 pessetes anuals. La proposta queda aprovada per unanimitat.

Seguidament el Sr. Fullana llegeix una carta que la comissió de cultura vol enviar al delegat del ministre de cultura en la que es demana la possibilitat d'instal·lació d'una emisora comarcal.

El Sr. Fullana informà també que la tombola que havia funcionat aquest estiu ha sigut un desastre. Com ja se sap, el 15 per 100 de les ganancies de la tombola estaven destinades a la part de beneficència de l'hospital. Aquest 15 per 100 es un total de 27.000 pessetes de les que

tenen que deduir 11.645 de llum. Per tant, únicament queden 15.355 de ganància.

El Sr. Carles Canes explicà al ple que havia anat a l'hospital un representant de cases comercials de màquines d'escombrar i havia demanat si l'Ajuntament estaria d'acord a pre-

senciar una demostració. Tots estan d'acord però sembla que el preu de la màquina es bastant inasequible: 1.700.000 pessetes.

I amb la informació del curset d'arqueologia que tindrà lloc els dies 23, 24 i 25 de setembre va acabar el ple d'aquest mes.

RUFACA

ONDAS RADIOELECTRICAS

Club de Radioaficionados en Cerdanya

Se está gestionando en nuestra comarca la creación de un club de amigos, cuya afición común es la Radiocomunicación, es decir, la telecomunicación realizada por medio de ondas radioeléctricas, emitidas por estaciones que en cada caso y con ciertas condiciones poseen los aficionados.

La idea de fundar este Club ha surgido de la necesidad de aunar esfuerzos, sentida desde hace tiempo, por un grupo de colegas que venimos practicando con nuestros emisores - receptores. Después de algunas reuniones previas, hemos llegado a la conclusión de que a todos nos interesa constituir una asociación o club donde poder conocernos, intercambiar experiencias técnicas, de comunicación, de materiales, etc. y ayudarnos mutuamente para superar aquellas dificultades que siempre se presentan ya sean de formación, asesoramiento legal u otras y que con la colaboración de todos resultan mucho más fácil de resolver.

De momento somos 25 amigos de Puigcerdá, Alp, Llivia, Font-Romeu, Bolvir, Das y La Molina. De todas las edades, desde los 15 años el más joven hasta los 60 el menos joven y de toda condición. Confiamos en ser muchos más ya que hemos observado que en Cerdanya se siente esta afición por bastantes personas. Tengamos presente que este comentario se escribe en la segunda quincena del mes de septiembre y prácticamente disponemos ya de local donde reunirnos, estando en la fase de preparación de estatutos, formación de junta, etc., casi todo a punto para empezar a funcionar.

Es nuestra intención y así lo tenemos previsto, crear dentro del Club, una escuela gratuita para todos aquellos que deseen prepararse en electricidad, electrónica y

radiotecnía y conseguir así los conocimientos necesarios para el correcto manejo de una estación radioeléctrica.

Quedamos a la disposición de todos los que viven en Cerdanya para darles a conocer con detalle cuales van a ser nuestras actividades y nuestros fines. A través de "Rufaca" y otros medios, les tendremos al corriente del funcionamiento de nuestra entidad, lo que confiamos será entre los meses de octubre-noviembre próximos.

Brevemente vamos a resumir qué es y en qué consiste esta "afición a la radio".

Existe un Reglamento, aprobado por el Ministerio de Transportes y Comunicaciones, que regula las condiciones para el uso de las estaciones de radioaficionado.

Se considera radioaficionado cualquier persona de ambos sexos, titular de licencia de estación o de tarjeta de escucha, expedidas de acuerdo con el citado reglamento. Para la obtención de la licencia, se deberá demostrar poseer los conocimientos necesarios para manipular la estación, de aquí que hayamos considerado la creación de la escuela que señalabamos antes, con el fin de preparar a los que deseen dicha licencia.

Pensamos principalmente en los jóvenes, en aquellos que quieran iniciarse en una actividad divertida, para pasar el rato, para distraerse. . . , pero que en algunos casos puede servirles mas adelante en el aspecto profesional. No olvidemos que nuestra afición se relaciona con técnicos tan importantes como son la electrónica y la telecomunicación, vitales en nuestra actual sociedad. No obstante debemos advertir que de momento no se trata de adquirir grandes conocimientos técnicos sino los imprescindibles para el correcto manejo de la emisora.

La edad mínima necesaria para obtener la licencia es de quince años cumplidos. Para la tarjeta de escucha, catorce años. No existe edad máxima.

Una vez en nuestro poder la licencia, viene lo que "mas nos duele". Se trata de comprar la emisora (los "radio-manitas" se las construyen ellos mismos). Las hay de todos los precios, potencias y características, depende de lo que podamos gastarnos. Las hay fijas para tener en nuestra casa o móviles para llevar en el coche o moto. También las hay para llevar a mano, con batería o pilas.

De cualquier modo se pueden efectuar toda clase de comunicaciones ya sean en fonía (voz hablada) o en grafía (telegrafía morse), con otros colegas de otras comarcas, regiones o países, pues con nuestros equipos y nuestras antenas igual establecemos contacto con Mataró, que con Sevilla o Buenos Aires. También se realizan comunicaciones via Satélite. En principio no hay límite de distancias y siempre que las condiciones de propagación de ondas sean favorables, podemos llegar a lugares insospechados, dependiendo mucho de nuestra propia habilidad como operadores.

Nada más amigos de las ondas. Si queréis pasarlo bien, si os gusta establecer comunicación con otras personas, de otros países, de otras costumbres y culturas, haceros radioaficionados. Si en las noches de invierno no podeis salir de casa por el frio, no lo dudéis, haceros radioaficionado.

Si durante el dia habéis tenido problemas con el tractor, si las ventas no marchan bien porque vuestros clientes no compran tanto, si en la clase de "mates" no habéis resuelto la ecuación planteada por el profesor. . . no os preocupéis, HACEROS RADIOAFICIONADOS.

Los problemas que tendréis con las frecuencias, wátios, antenas y ondas estacionarias, os harán olvidar todos los demás.

Hasta muy pronto, recibirán noticias nuestras a través de RUFACA.

F.R.

INSTITUT D'ESTUDIS CERETANS

Una vegada més l'Institut d'Estudis Ceretans organitza un Col·loqui Internacional sobre Arqueologia, a la vila de Puigcerdà, el d'aquest any ja és el quart, es desenvoluparà els dies 23, 24 i 25 d'octubre de 1980 i serà patrocinat per l'Il·lustríssim Ajuntament de Puigcerdà.

Després de l'èxit constituït per la celebració dels tres primers col·loquis d'Arqueologia de Puigcerdà, els anys 1974, 1976 i 1978, l'Institut d'Estudis Ceretans ha decidit continuar aquesta tradició amb la convocatòria d'un quart Col·loqui, que permeti un nou retrobament als investigadors que treballen sobre la problemàtica pirenenca en general.

L'Institut, d'acord amb el Patronat Eiximenis de la Diputació de Girona, ha decidit retre homenatge al malaguanyat Doctor MIQUEL OLIVA PRAT, dedicant a la seva memòria aquest quart Col·loqui i convidant expressament a participar-hi activament a tots aquells investigadors que el van conèixer i d'una manera o altra van col·laborar amb ell. Ara bé, per tal de donar unitat al Col·loqui i al volum d'actes, així com per mantenir els Col·loquis fidels a l'àmbit que

els hi és propi, és a dir, el Pirineu, la Comissió organitzadora ha decidit de proposar com a tema del Col·loqui: "L'ESTAT ACTUAL DE LA RECERCA ARQUEOLÒGICA A L'ISTME PIRINENC". Els termes d'aquest títol son entesos de totes formes, de la manera més àmplia, per a facilitar el màxim de participació de tots els amics del Dr. OLIVA que vulguin col·laborar en el seu homenatge. Així, per Arqueologia entenem tot el que es refereix a l'estudi del món antic; i per Istme Pirinenc la regió compresa (grosso modo) entre l'Ebre i el Garona, acceptant-se també els estudis que posin en relació la península ibèrica amb la resta d'Europa a través del Pirineu.

Es comida especialment a tota la afició de Cerdanya interessada en la Història de Cerdanya i rodalies, a participar-hi amb la seva presència, quedant el programa establert de la següent manera:

DIJOUS, 23 d'OCTUBRE:

A partir de les 16 hores. — Recepció dels investigadors inscrits i dels seus acompanyants, al Secretariat instal·lat a l'Oficina de Turisme de Puigcerdà. A les 13 hores: Obertura del col·loqui "SESSIÓ D'HOMENATGE AL DR. OLIVA". Visita al Museu Comarcal de la Cerdanya. A les 21 hores: Sopar oficial.

DIVENDRES, 24. — A les 9 hores, primera sessió de treball, Paleolític, Mesolític, i Neolític. A les 16 h. EXCURSIÓ de visita a diverses estacions arqueològiques de Cerdanya. A les 21 h., sopar típic cerdà, (potestatiu).

DISSABTE, 25. — 9 h., segona sessió de treball: Eneolític, Edats del Bronze i del Ferro. A les 16 h.: Tercera sessió de treball Pobles pre-Romans, Èpoques Romana i Medieval. A les 21 h. CLAUSURA del Col·loqui i vi d'honor ofert per l'Il·lustríssim Ajuntament de Puigcerdà.

La Comissió Organitzadora dels Col·loquis de Puigcerdà, ha quedat constituïda de la següent manera:

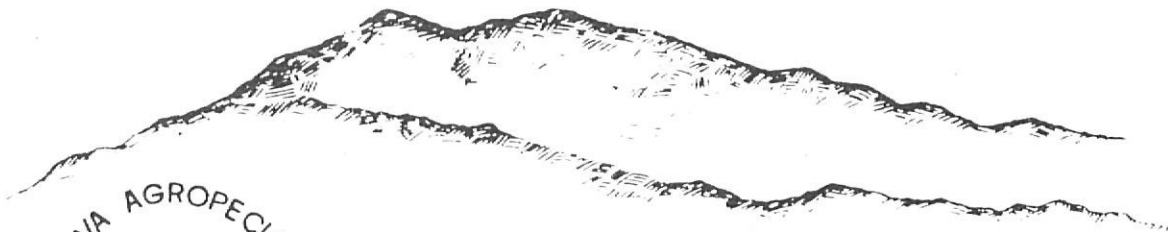
Coordinadors científics: President, Miquel Tarradell, de l'Institut d'Estudis Catalans i Universitat de Barcelona.

Miquel Cura, del Museu de Manresa.

Josep Padró, de la Universitat Nacional d'Educació a distància a Madrid.

I el Secretariat Permanent, a l'Institut d'Estudis Ceretans, c/. Florensa, 1, baixos Ajuntament de Puigcerdà.

P. Fout

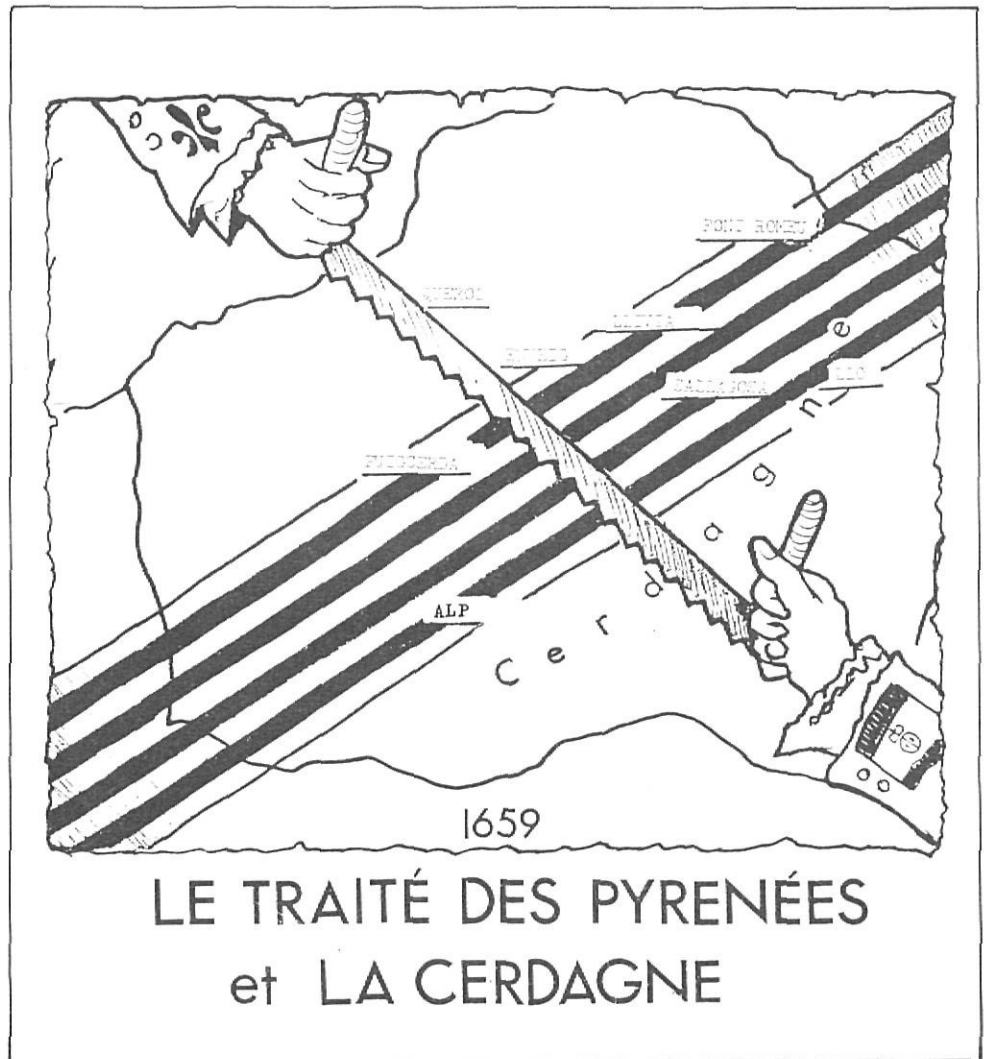

**LLET D'ALTA MUNTANYA
ESTERILITZADA**

**LA TROBAREU A TOTES LES BOTIGUES DE
LA CERDANYA EN BOTELLA DE LITRE I MIG**

CERDANYA. — PUIGCERDÀ

LA CULTURE CATALANE EN CERDAGNE

Quelques points d'animation autour de la *Culture Catalane* existent l'été en Cerdagne, deux de ces endroits sont: La Tour de Carol et Llo.

Cette année les deux groupes qui animent ces villages, Le Cercle Culturel Carolan et l'Association Culturelle de Llo, ont organisé en collaboration un programme d'activités que chacun a pu adapter à sa sensibilité.

Ces activités en commun que furent elles? Une conférence présentée dans les deux villages, ayant pour sujet "Le traité des Pyrénées". Jordi Vall Escriu, le conférencier, donna une vision catalane d'un traité conclu entre la France et l'Espagne qui ne prenait pas en considération les intérêts locaux et qui devait aboutir au partage de la Cerdagne. (Illustration par 150 diapositives et des reproductions de documents historiques).

L'École de Sardanes a permis à un grand nombre de personnes de s'initier à la sardane, école qui a évidemment fonctionné en

alternance entre Llo et la Tour de Carol.

L'Association Culturelle de Llo a présentée, pour sa part, un récital avec pour invité, Francesc PI DE LA SERRA; le public de Cerdans et de vacanciers a été conquis par la spontanéité, la sensibilité musicale et la haute qualité artistique du "Quico", qu'il n'est plus besoin de présenter tant il est connu. Une autre manifestation programmée par l'Association de Llo a été le débat ayant pour thèmes, le tourisme, l'environnement et la protection, intitulé "Quelle Cerdagne pour demain?". Il n'est pas nécessaire de donner ici un résumé, puisque RUFACA doit publier un compte rendu. Reflet d'une époque, le théâtre est des manifestations culturelles, l'un des véhicules qui diffuse le mieux les idées faisant le lien avec tous les éléments qui permettent d'appréhender les composantes d'une société. De ces réflexions sur le monde, le groupe "Els Parnassos" a mis à son programme une pièce d'Egar Neville "El Ball"

bien entendu en version catalane. Deux représentations ont eu lieu à Llo et à la Tour de Carol.

Mais le temps fort, celui qui restera dans les mémoires, est sans nul doute la rencontre des deux esbarts de la Tour de Carol et d'Alp.

Merveilleuse image que celle d'une Cerdagne unie au son d'une Sardane soutenue par les applaudissements d'une foule chaleureuse.

Cette manifestation a connu un grand succès, autant à la Tour de Carol, qu'à Llo ou à Alp. C'est au Cercle Culturel Carolan et à l'esbart dansaire d'Alp que nous devons cet événement sans précédent.

Qu'il nous soit permis de saluer fraternellement la population de Alp et les gens de l'Esbart dansaire d'Alp, en souhaitant que cette rencontre soit le premier pas vers de nombreux échanges.

"ENTRE TOTS HO FAREM TOT"

B. Cristòfol

Association Culturelle de Llo.

num. 33 - octobre/RUFACA/9

LA CIUTAT I L'URBANISME (II)

La ciutat barroca, que correspon a l'estadi històric següent, sistematitza i desenvolupa els guanys de la fase medieval, encara que aporta urbanísticament factors propis en correlació al món polític, social i econòmic que a la vegada promou i serveix. Apareix, per una banda, la ciutat "capital" de l'Estat nou; aquest imposa una seu permanent en lloc de les corts medievals que eren, en general, itinerants i reduïdes a un esquelet burocràtic quasi insignificant. Aquesta capital concentra tots els grans serveis estatals i radica en ella la burocràcia creixent. Per això mateix, aquesta ciutat sol estar dominada pel Palau regi, la qual cort complexa, a la vegada de seguit nobiliari i de serveis administratius i militars (casernes), junt amb la consciència del lloc solar del monarca en la construcció sencera de l'Estat, segons els dogmes absolutistes, presten un èmfasi característic a l'arquitectura d'aquest conjunt, al voltant del qual la ciutat s'articula. El Palau té normalment parcs i jardins (i des d'aquí aquest element urbanístic s'estengué per primera vegada a tota la ciutat; no és casual que els grans parcs de Madrid, com succeeix a Londres i altres ciutats, siguin originàriament parcs reals: El Retiro, la Casa de Camp, el Parc de l'Oest, la Ciutat Universitària); sorgeix a la vegada la gran avinguda racionalment traçada com expressió mateixa de la voluntat centralitzadora que preval en l'Estat (i en part també, amb independència del seu valor barroc de fons o perspectiva, per necessitats militars, per tal que l'artilleria regia pugui dominar la ciutat); apareixen els teatres reials, museus, monuments, fundacions o convents que commemoren grans victòries o herois o personatges de la política de l'Estat.

L'art barroc presta a aquestes concepcions un especial èmfasi. La ciutat, o el seu centre significatiu (s'aprofiten incendis com el de Londres o terratrèmols com el de Lisboa per efectuar les primeres remodelacions sistemàtiques, es creen conjunts cortesano-administratius sencers, els "sitios reals", com Versalles o Aranjuez, fins i tot les primeres ciutats traçades de socarrel com una creació abstracta, així Sant Petersburg) són "planejades" per primer cop d'una forma global per artistes i arquitectes però solament en vistes a lograr "perspecti-

ves" (així s'anomenaren, i continuen anomenant-se encara, quan ja és Leningrad, les avingudes de Sant Petersburg), conjunts artístics vells, sens altra funcionalitat social destacada.

El segle XIX marca un punt decisiu en l'evolució de l'urbanisme, la qual cosa està determinada substancialment per la revolució industrial i per les reformes jurídicopolítiques i econòmiques en ella concurrents.

La màquina de vapor i els descobriments posteriors varen donar una configuració econòmica que es reflecteixen immediatament en l'explotació de les mines de carbó i de ferro, en la indústria siderúrgica, en la textil, etc. A la vegada, la presió dels gremis i corporacions per la Revolució Francesa porta a un règim de mercat lliure de treball, regit per l'oferta i la demanda. El mateix lliberalisme s'instaura com a sistema en la producció i en els preus: és la "lleï natural" del mercat. L'utilitarisme anglès propugnarà un absolutament dur i resolt de les possibilitats d'organització econòmica que de tots aquests factors resulten. El moviment fabril es propaga a passos creixents i per tot arreu sorgeixen explotacions massives que, enfront a l'antic taller familiar o gremial, integren en un mateix treball a cents, a milers de persones. El dinamisme de la producció, del benefici, s'installa en tot el món occidental, arrossegant en el seu remolí formes de vida milenària.

Això coincideix amb una expansió demogràfica sense precedents, determinada per les noves tècniques sanitàries i alimentada pel multiplicador del desenvolupament econòmic, que requereix insistentment nous braços. Al llarg del segle XIX Europa passarà de 180 milions d'habitants a 400; Estats Units, de 5 a 75; Hispanoamèrica, de 20 a 50. Aquest extraordinari augment de la població és alimentat sense dificultats per la colonització de noves terres, dins o fora de la metròpoli (els casos més notoris: Nordamèrica, Austràlia) i per la posta en marxa de noves tècniques agràries així com per la formació d'un veritable mercat mundial.

Doncs bé, aquest prodigiós augment de població va a localitzar-se substancialment en les ciutats. Les noves tècniques sanitàries (aigua corrent, clavegueres, lluita contra les epidèmies —vacunes, etc.—, regles higièniques de l'edificació), per una part; noves tècniques constructives obertes sobre tot pel ferro, que permeten edificacions en altures fins aleshores inimaginades, i especialment des de la posta a punt dels ascensors que possibiliten el creixent en alçada

de les ciutats; el desenvolupament tècnic que proporciona noves energies (carbó, gas ciutat, electricitat ja al final del segle) i mitjans de transport per primera vegada independents dels animals o del vent (ferrocarrils urbans i suburbans, tranvies, baixells amb motor), tot aquest complex de mitjans nous tot de cop disponibles va a possibilitar concentracions urbanes absolutament sense precedents en la història. Londres passa al llarg del segle de 850.000 a 5 milions d'habitants. París, de 500.000 a 2.700.000. Nova York, de 60.000 a 3 milions i mig (per cert, que en aquesta data la meitat de la població nouyorkina havia nascut a l'estranger). Chicago, que es apenes un piñoc de barraques el 1800, i que té 39.000 habitants el 1850, sobrepassa ja de 1.500.000 el 1900.

Aquestes immenses concentracions urbanes es formen especialment per un èxode massiu del camp. La indústria, els serveis, fins aquests moments ocupacions absolutament marginals en la societat, que vivia sobretot de llurs rentes agrícoles, passen a ser funcions cap a les que es trasllada paulatinament la força del treball, per arribar finalment a desplaçar el seu valor relatiu i absolut de renda produïda i d'ocupació al treball agrari. La indústria i els seus atrauen per llurs millors salaris a les famílies camperoles que, a la vegada, amb la millora de les tècniques d'explotació agrària, poden obtenir millors rendiments amb menors braços.

Aquesta deserció massiva envers la ciutat es produeix sense ordre ni concert; és un fruit més de la lleï natural del mercat. Les aglomeracions es fan caòtiques: naixen els suburbis miserables, com un càncer, que envolten el brillant centre de la ciutat, i, a la vegada, ciutats industrials enterament noves, al fil d'explotacions mineres o fabrils (per exemple, entre naltres, en les poblacions que envolten Bilbao o Barcelona, en la conca minera asturiana; "La Aldea Perdida" de Palacio Valdés, n'és un reflexe literari), ciutats absolutament improvisades i reduïdes a la mínima funció de proporcionar un sostre, no sempre impermeable, a les famílies desplaçades. És el que MUMFORD anomena "la insensata ciutat industrial".

Entra aquí un element nou en la configuració i desenvolupament de les ciutats, el factor econòmic, com protagonista decisiu del procés d'urbanització. Per una banda, les concentracions urbanes constitueixen avui la font d'abasteixement laboral de la indústria, i, per l'altra, l'especulació del sòl urbà. Però, deixarem per un altre dia l'explicitació d'aquest nou element.

X. B.

VENT DE L'EST, VENT DE L'OEST

Si no tres, almenys dues generacions hem begut del torrent de cel·luloide de Hollywood. Avies recents, d'esperit jove i vívida memòria saben encara quin vent despen- tinava en Rett Butler i l'Scarlet O'Hara, o què ballava en Gene Kelly a "Un americano en París". I això segueix. I quan iniciem el nostre tímid "revival", trobem que és inseparable del que ve l'altra banda de l'Atlàn- tic.

I és que els nordamericans ens venen la seva pròpia història i cultura. Quan la mitificaven i quan la desmitifiquen. De vegades, aconsegueixen cervells regalats i donen a canvi quincalleria a preu d'or. I nosaltres, en detriment de conèixer i assumir el nostre propi "curriculum", comprem la seva dèria amb dòlars, amb pessetes, i amb una certa concessió mental: ens suscriurem al Reader's Digest o anirem als cursets Dale

Carnegie.

Tenim unes altres formes culturals com a alternativa? Indubtablement. Però a l'Espanya de Mister Marshall ens han ensenyat a simpatitzar amb els dinàmics i omnipresents mascadors de xiclet; amb el soldat d'"Hazañas Bélicas" —de les d'abans, no dels apòcrifs còmics marginals "underground", apocalíptics d'ara i aquí— que deia de l'asiàtic que era un "macaco amarillo", cruel refinat, un subproducte humà; amb els "comandos" de "boinas verdes" o "Doce del Patíbulo", o els "marines" de "El día más largo", "generosos" artífex de victòries pírriques, estil Okinawa, Iwo Jima Guadalcanal o Normandia, quan no herois del "Destí Manifest" a tota prova: Black Hills, El Alamo, ... o la Ciutat Universitària de Madrid.

Als anys 50, el món es feia creus de la

sort dels "invasits" hongaresos. Una fe de circumstàncies feia pregar per la seva sort, mentres que res feia témer per la dels "alliberats" coreans i més tard vietnamites. La New Left va ser un corrent d'aire saludable quan menys, si una revolució és un huracà.. No és el fet de que els russos tinguin o no la culpa del que passa a Afganistan: el fet és fins a quin punt estem disposats a creure-ho sense reserves.

Ah, pel que fa a nosaltres, Dixie, aquella vella olla de tants ingredients, sempre s'ho ha manegat per anar bullint a costa dels països llatins, del Vell com del Nou Contin- ent, ... i sovint escaldar-los.

Però no hem de confondre els governs amb les gents. La terra dels més o menys "personatges inoblidables" com Sherman, Chivington, Rockefeller, W. Calley o E. Hoover, o dels veleidosos Jackson, Jefferson o Grant, també ha donat un Pontiac, un Thoreau, un O'Neill, un Stanley o un Cole Porter.

J. P. S.

VISITA A L'HOSPITAL GENERAL DE CATALUNYA

El passat 14 de setembre dos autocars portadors de socis de la Cerdanya (Puigcerdà, Llívia, Bellver i Alp) i de la part limítrof del Ripollès, es desplaçaren a Sant Cugat del Vallès per tal de visitar les obres de construcció del ja conegut Hospital General de Catalunya.

Aquesta primera expedició constata l'estat general de l'edificació que fins al present es realitza a nivell d'estructura. Estan iniciant-se, però, els recubriments de les façanes i comença el muntatge d'habitacions individuals pels malalts. En els propers mesos els treballs avançaran visiblement, tota vegada que sis empreses estan dedica-

des a la preparació dels materials que tot seguit seran muntats damunt l'estructura immensa de l'edifici, ja pràcticament acabada.

L'enorme edificació, té la forma d'un ha hac de quatre plantes damunt d'una base de tres plantes més. La base, rectangular, contindrà els serveis generals de l'Hospital, i a les plantes superiors, dividides cadascuna en dues parts simètriques, s'hi ubicaran les habitacions individuals amb els serveis específics de cada planta i estaran destinades a dues especialitats mèdiques concretes cada una de elles. Totes les habitacions seran exteriors, degut a la forma donada a la

construcció.

A la Cerdanya hi ha actualment 250 socis de l'Hospital i amb les noves inscripcions sol·licitades es passarà a la xifra de 400 socis. A finals de l'any vinent està previst entri en funcionament el centre hospitalari de Sant Cugat, prop del qual serà ubicat també properament l'Hospital Clínic de Barcelona. Es preveu que dins uns 8 a 10 anys podran edificar-se dues noves unitats que en principi es creu seran construïdes respectivament a Lleida i a la zona de Banyoles.

Està previst realitzar una altra excursió dins uns mesos a fi de constatar els avenços realitzats al centre de Sant Cugat. Els socis de Cerdanya tindrem ocasió d'anar confraternitzant, entre tant ens construeixen un hospital que es considera serà el més ben dotat i complert d'Europa (comptarà amb departaments específics pel tractament del càncer, diàlisi, etc.). Que sigui per bé de tots.

X. B.

F. RIVEROLA
Numismàtic

JOSE ANTONIO, 50 - 1er.
TEL.: (972) 88 08 49

MONEDES I MEDALLES
PER A COL·LECCIO

PUIGCERDÀ
(Girona)

L'ISART

Tel. 880.662

Restaurant típic de muntanya
Escudella i carn a la brasa

BOLVIR

BIOMETANO: ENERGIA CASI GRATUITA

Antes de empezar este artículo quisiera decir que no soy ningún especialista en cuestiones de energía. El propósito mío es de insistir sobre posibilidades energéticas que dejamos de lado, por ignorancia, por descuido, por interés. Una vez expresadas estas potencialidades, y si parece nacer un consenso colectivo, podríamos pasar a la realización de proyectos concretos, solicitando la ayuda de técnicos o científicos indispensables para llevar a cabo nuestra voluntad común con más posibilidades de éxito.

Existen tres tipos de transformación de los desperdicios biológicos, interesantes para la colectividad en busca de una autonomía energética:

- La combustión, que produce calor.
- La destilación, que produce alcohol.
- La digestión, que produce gas.

La técnica que voy a presentar es la última. Se llama DIGESTION porque se trata de un mecanismo digestivo protagonizado por bacterias y que produce un gas con poder energético muy fuerte.

Existe también unas bacterias que transforman sus elementos nutritivos en hidrógeno. Y como este gas tiene un poder energético más importante que el metano, tendríamos interés en hacerlas "trabajar". El problema reside en nuestra ignorancia para "criar" y "seleccionar" estas bacterias. Las que producen metano son más "domesticables" que las otras.

El sistema de fabricación es muy senci-

llo; sin embargo para conseguir una producción interesante se necesita respetar una serie de condiciones técnicas definidas. Tomemos un ejemplo: si ponemos una lechuga en una bolsa de plástico cerrada y la abandonamos al sol, al cabo de unos días la veremos hincharse. Al abrirla podremos notar un olor: es el metano. Este gas viene de la fermentación de la lechuga, producida por el desarrollo rápido de ciertas bacterias gracias a la humedad contenida en las hojas y el calor solar. Esta misma lechuga envuelta en un papel de periódico, y puesta en un frigorífico puede mantenerse bastantes días sin degradación, es decir, sin que las bacterias presentes se reproduzcan. El frío y el papel que absorbe la humedad retrasan el proceso de fermentación. De esta experiencia podemos comprender que los elementos que influyen son: la temperatura, la humedad, la materia degradable y las bacterias.

En este número de RUFACA hablaremos solamente del depósito.

EL DEPOSITO

Tiene dos funciones: concentrar las materias para que la degradación sea más eficaz y recuperar el gas que, de otra forma, estaría diluido en la atmósfera. En el caso del estiércol, los campesinos lo amontonan, lo que tiene por efecto acelerar la producción bacteriana, pero como lo hacen al aire libre, pierden toda posibilidad de conservar el gas. El volumen del depósito depende de

la cantidad de desperdicios por transformar. Esquemáticamente podemos decir que

- para un uso casero individual se necesitan unos 2 m³. como mínimo. Esta solución sólo se puede concebir en el caso de una construcción completamente aislada. Y las condiciones óptimas se encuentran reunidas cuando se integra la instalación en la construcción, lo que supone concebir el sistema para una casa nueva.

- para una explotación agrícola se necesitan de 10 a 200 m³.. Este uso parece ser el más adaptado. Pero como la producción varía según la cantidad y calidad del estiércol se pueden imaginar instalaciones comunes para varios campesinos.

- para un uso industrial o para una comunidad urbana se prevén de 400 a 4000 m³.

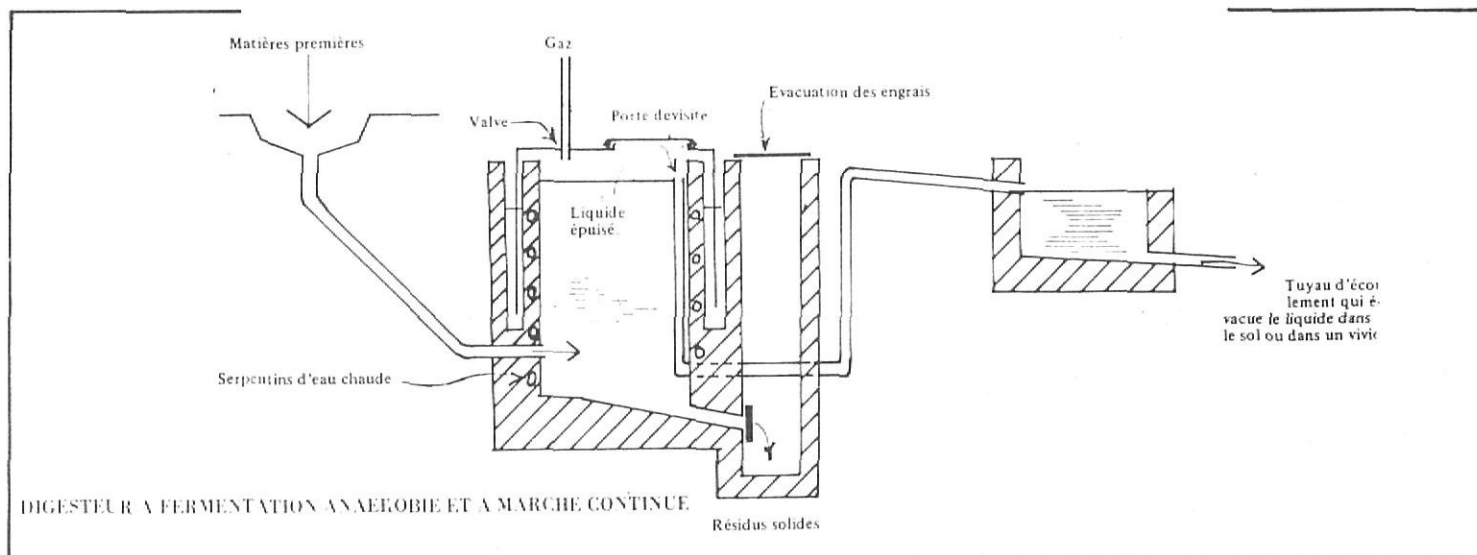
(Contando 1 kg. de basuras por habitante se prevén 60/70 l. de depósito. En el caso de Puigcerdà, 7.000 habitantes, se necesitaría un depósito de casi 500 m³.)

El aprovechamiento de grandes cantidades de desperdicios biológicos (el serrín de las sierras, el suero de la leche en las industrias lecheras, las basuras urbanas y las aguas usadas de pueblos enteros) pueden favorecer la creación de estructuras importantes reduciendo proporcionalmente los costos de construcción.

A este volumen del depósito de transformación se tiene que añadir el depósito de gas. La importancia de éste varía según la presión que se quiere conseguir. Muchos lo concentran a baja presión, algunos constructores afirman que la baja presión no es rentable y que se tiene que concentrar hasta 80 g/cm².

(continuará)

M. C.

LA SOCIETAT DE CAÇA I PESCA DE LA CERDANYA

La Societat fou fundada l'any 1926 o avans, doncs i ha constància que amb aquesta data foren signats els que es consideren els primers Estatuts socials de l'entitat. Tot i que l'objectiu de l'entrevista havia estat prefigurada al torn de conèixer l'història, les activitats actuals i les previsions de futur de la Societat, al darrer moment s'ha considerat convenient limitar-la a una de les seves activitats, molt recent i renovadora per tant de les finalitats anteriorment previstes i que sense haver acabat totalment la seva fase experimental es considerada ja una activitat fonamental per la Junta Directiva, i pels socis: es tracta de la Granja de reproducció, cria i aclimatació d'animals per la repoblació del parc cinegètic natural, així com del piscícola.

Per tant, després d'unes trobades previes per discutir l'abast de l'entrevista, ens dirigirem a la Granja, ubicada al voltant del llac del Pont de Sant Martí, propietat dels germans senyors Morer, els quals cedeixen gratuïtament els terrenys necessaris per les instal·lacions, que per tant frueixen d'un ambient natural i apartat de la vida urbana, plenament adient pels animals.

El cuidado de tot el bestiar està a càrrec del senyor Valeriano Castro Novoa, que voluntàriament ha pres la responsabilitat de la Granja experimental i de la reproducció, incubació i cria dels animals, la qual cosa està desenvolupant a plena satisfacció dels membres de l'Entitat. En aquesta tasca es ajudat principalment pel senyor Josep Pons Sorribes i ocasionalment per altres membres de la Societat.

La reproducció per incubació

RUFACA: ¿Podeu explicar-nos de quins mitjans disposeu?

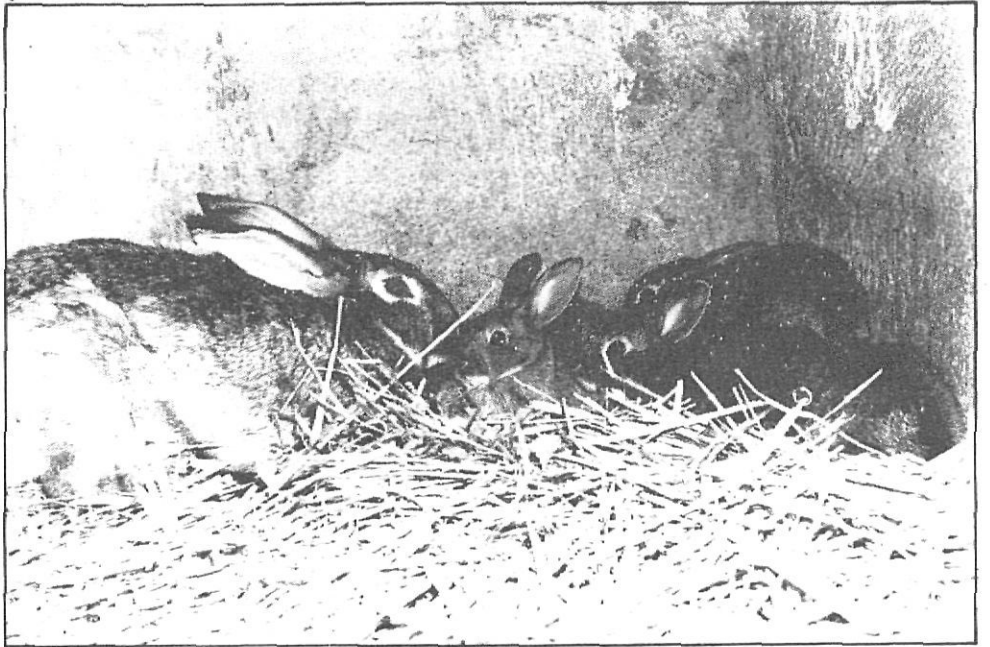
ENTREVISTATS: La Societat disposa actualment d'aquestes tres petites incubadores amb una capacitat entre 80 i 100 ous cada una. Es projecta a la llarga disposar de 5 o 6 aparells d'incubació. Son aptes per a tota classe de incubacions a diferents temperatures (pollets comuns, perdius, guatlles, etc.)

PERDIUS

R: ¿Voldriau indicar-nos el procés que s'ha seguit i la situació actual i possibilitats previstes?

E: Uns voluntaris, membres de la Societat, varen iniciar el desembre de 1979, les obres, que el mes de març d'enguany foren culminades per un contratista. Es disposa d'un pati de neixements amb dues pantalles de gas-calefactió dividit en tres naus o compartiments pels animals d'una, dues o mes setmanes d'edat, amb obertures de ventilació i accés a un pati de vol cubert, de 36 metres quadrats. Les dimensions dels compartiments son, aproximadament, de 1 1/2 mts. 2, 3 mts. 2 y 5 mts. 2, i desde les naus de segona i tercera edat poden passar a un recinte exterior per autoadministrar-se sal i vitamines solars. Al pati de vol i passen quand ja tenen dos mesos de vida.

Actualment es disposa d'una nau de 40 mts. de llargada per 4 mts. d'amplària, cuberta amb uralita transparent i tancada amb tela metàlica de protecció, galvanitzada, pel costat que dona al llac, d'orientació

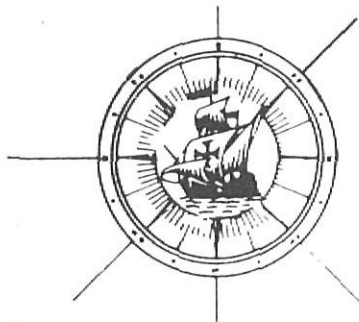

VIAJES EXCURSIONES
BILLETAJE AVION - BARCO - TREN

Reservas hoteleras . . . y una amplia gama de viajes

INFORMESE EN:

VIAJES BAIXAS, S. A.

C/. Victoria, 2 (TOURING) - Teléfono 88 06 02 PUIGCERDA (Girona)

Sur, i paret pels altres costats. Interiorment està protegida amb tela de filat de choc instal·lada com a sostre i als extrems de la part destinada a pati de vol, per evitar que les perdius, quan arrencan el vol, prenguin mal al topar-hi, trovant un objecte flexible en lloc d'un cos dur. El pati de vol ocupa tota l'amplada de la nau a lo llarc d'uns 12 mts. L'espai restant de la nau està ocupat per 12 gàbies de 4 compartiments cada una a les que actualment s'hi ubican 38 parelles reproductores degudament instal·lades, 24 de les quals estan en plena producció d'ous, siguent les altres 14 parelles a punt d'iniciar el cicle productiu pel que han estat seleccionades, si bé per ser molt joves no produeixen encara amb la intensitat i regularitat de les adultes i treuen encara un percentatge d'ous clars.

La producció de la temporada experimental es correcta i s'han obtingut unes 200 perdius amb un percentatge de baixes nomal. Fins al moment s'ha precedit a la solta de 120 animals i es confia poguer deixar-ne anar uns 120 més a la primavera. La solta s'efectua als termes municipals ubicats dins l'àmbit d'actuació de la Societat i que al moment present son els de Bolvir, Guils de Cerdanya, Llivia i Puigcerdà (Age i Vilallobent).

Es projecta completar les 48 caixes de reproductores per tenir-ho a ple rendiment pel proper any, calculant poder arribar a l'obtenció normal d'uns 1.200 ous, dels que aproximadament poden aconseguir-se un 50 per 100 de perdius a l'any, de promitg. Es pensa guardar unes 10 a 15 parelles anuals per renovació del parc de reproductores i es procedirà a la solta de les restants. Fins al moment present, la producció mitjana desde maig fins agost ha resultat de 20/25 ous per any i parella.

Un fet que cal resaltar i que dona idea de com pot encetar-se un nou cicle de reproducció es que el mes d'agost un senyor, empleat del Mas Florensa, obtingué una parella i dues cries de perdiu gris del país, anomenades varietat "xerres", de les quals deixà a la Societat una parella adulta i una de les cries, que actualment estan en una de les gàbies vacant.

GUATLLES

R: Heu parlat de la incubació de guatlles entre altres animals, ¿també feu reproducció i recria?

E: Hi ha una fase experimental per preparar la producció del pròxim any, gràcies a la donació que s'efectuà a la Societat d'unes 12 famelles i 6 mascles, els quals venen fent una posta setmanal, d'uns 90 ous. Fins el moment s'han tret dues incuba-

des i estan en procés de petar l'ou dues o tres mes, amb neixements espaiats. A la primera incubació nasqueren 11 pullets de guatlla i el total d'ous entrats a màquines deu ésser dels voltants de 270 amb un índex de fertilitat de l'ordre del 30 per 100 esperant que progressivament augmenti fins a sobrepassar el 50 per 100.

Es confia poguer posar en marxa tot un procés de reproducció com el de les perdius. Si els percentatges resultan satisfactoris podrà reservar-se unes quantes parelles seleccionades per producció, amb lo que podrà reforçar-se el parc natural, calculant-se que podria arribar-se a una producció d'un milenat d'animals per solta al any. En el moment que aparegui aquest text es pensa que hauran nascut ja un total de 100 a 150 guatlles.

FAISANS

R: ¿Teniu algun altre classe d'animal de pluma a la Granja?

E: A més dels que puguin anar i venir en llibert pel lloc, tenim una nau per 35 pollastres de faisà i enguany s'han obtingut per recria 28 animals per solta en fase experimental. Es propòsit de la Societat incrementar-ho per tal de poguer obtenir-ne de 200 a 300 animals per solta l'any vinent. Els pollets van ser entrats a primers de Juliol. La Societat va comprar-los d'una setmana de vida i els hem recriat esperant poguer procedir a la solta a primers d'octubre.

El pati de vol es de 3 mts. d'ample per 33 mts. de llarc, amb projecta d'ampliar-lo fins a 50 mts. o contruir-ne un segon per l'entrenament dels faisans, perdius i guatlles. Situat entre arbres fruiters, prop del llac, té funamentació de ciment fins arran de terra, de la que s'elevan parets de xarxa metàlica, galvanitzada tot voltant i xarxa

de filat de xoc, a l'interior situada al sostre i als extrems de la nau. Es considera que degut a la varietat de animals, així com als resultats obtinguts, s'aclimataran satisfactoriament al país, doncs hi han precedents de cires aparellades que s'han reproduït normalment.

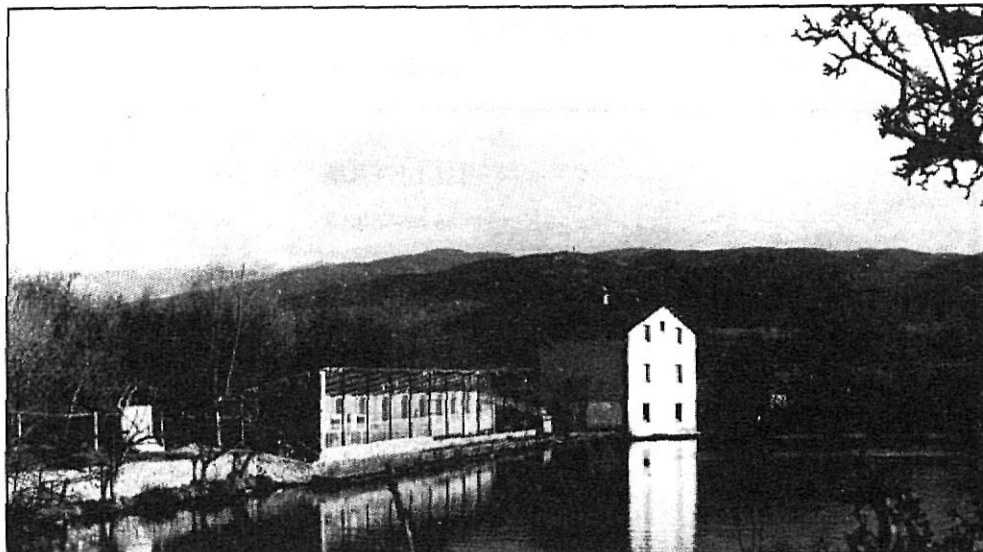
Dins la nau hi han tres uralites de 1 per 2 mts. col·locades sobre unes estaques que fan de teuladets, com a única protecció dels animals a les inclemències del temps. Els exemplars existents, com les perdius i guatlles, es veuen molt vius, vigorosos i frestecs.

Reproducció de cunills salvatges

R: Deixem els animals de pluma i passem als de pel. Sabem que feu la cria de cunills de bosc. ¿Com ho teniu muntat i a quin punt esteu?

E: Nasqué la idea a l'any 1978, i es començà amb unes cunilles creuades i amb dos mascles de segon creuament i altres dos autèntics de bosc. Enguany ja es disposa de dos mascles més de bosc i de cunilles de segon y tercer creuament amb mascles silvestres. El cunill de bosc no produeix fins a portar 4 o 5 mesos a la Granja, en que ja comença a aclimatar-se. L'existència actual de cunilles reproductores es de 24/26 i es té capacitat per a 40 cunilles de cria. S'espera completar el parc de reproductores seleccionant tots els animals a fi de disposar de cunilles de tercer creuament amb mascles purs en la seva totalitat; les instal·lacions estan ja perfectament adequades.

La producció actual es de 80/90 unitats per mes, desestimant-se els animals que no tinguin una conformació, pelatge i color equivalents al pur cunill de bosc. En el període comprès entre el mes de març del 79 i el mateix mes d'enguany, s'ha procedit a la solta d'un milenat d'exemplars, tot i que de

principis d'hivern a principis de primavera la producció és pràcticament nula en aquesta espècie. Amb 40 cunilles i 5 mascles tal i com estan preparats actualment es pensa aconseguir a la pròxima temporada una producció promitg de l'ordre d'uns 150 animals al mes.

Un cop desmamats, els animals passen a un pati d'esbargiment amb sortida a un altre pati exterior. El primer, totalment tancat i cubert, té una superfície d'uns 41 1/2 mts. 2, i l'exterior d'uns 10 mts. 2, totalment al aire lliure, cercat únicament amb xarxa metàlica, així poden començar a fer cames, rusegar branques d'arbres i aclimatar-se a la temperatura ambient exterior. Al mes de nascuts a la Granja, previament vacunats, s'els treu de les gàbies i s'les deixa als patis. S'alimenten de fullatge i rames d'arbres amb un 50 per 100 de pinso compost per tal d'aclimatar-los alimentàriament també als menjars naturals que trobaran després de la solta. Amb el creuament s'ha constatat que s' regenera la raça, especialment en lo referent al pes, que s'ha comprovat representa un augment promitg de l'ordre d'uns 400 gms. fins uns 500 mgs. a l'any de vida. Es venen obtinguent unes 6/7 cries anuals.

Durant la temporada de caça pasada es van fer dues reserves als municipis de Guils i de Fontanals, en les quals es procedí a la solta respectivament de 200 i 400 cunills que si s'han reproduït normalment poden representar una important millor cinegètica. Si tenim en compte que desde les campanyes de 1977 i 78 en que degut a la mixomatosis i als gosos sueltos s'havia fet estralls entre la població cunícola fins a l'extrem que ens havíem quedat practicamente sense cunills a Cerdanya, tot i que resta algun exemplar afectat per la malaltia

ensem que amb la vacunació sistemàtica s'anirà eliminant totalment, tinguent present que ls efectes d'immunització els durand e 6 mesos a 1 any, i amb la repoblació que realitza la Societat esperem que'n poc temps es podrà tornar a gaudir d'un parc semblant o superior a l'existent avans de l'aparició de la pestilència.

LLEBRES

R: Tenim entès que també hi teniu llebres ¿es que's poden reproduir en el mateix sistema que ls cunills?

E: Efectivament, hi ha quatre gàbies de llebres amb dues parelles de propietat i un altre de cedida a la Societat. S'inicià el 23 de desembre passat i avans de l'any s'ha produït la primera cria d'una de les parelles i s'espera algun altre en el curs de l'any actual, tot i que segons els informes obtinguts aquests animals deixen de produir a partir del mes de setembre, si bé és possible que n'hi hagi alguna gestant. En cas contrari es montan i a partir de gener es pot obtenir una primera cria. La que crià primerament, siguent una cria tardana, ha tingut un llebró que s'està recreiant junt amb un altre salvatge cedit per un senyor de La Molina. Cada parella pot produir a l'any de 5 a 8 llebrons. S'espera tenir per al proper any 4 parelles, encara que la parella jove només tindrà una cria tardana en el millor dels casos.

Les llebres crien als 45 dies d'acabar l'anterior cicle reproductiu i s'els desmama les cries al mes de vida. Amb animals adults aclimatats degudament i en plena producció es poden obtindre 1 a 3 llebrons per cria. Es pensa arribar a tindre un total de 10 parelles reproductores.

PISCICULTURA

R: Sabem que anys enrera es feia l'incubació de truites per repoblar el Segre, ¿con-

tineu desenvolupant aquesta funció?

E: Si, continuem la tasca empresa l'any 1968, per uns quants socis afeccionats. A l'actualitat es disposa de 13 piques d'alevins de truita per reproducció que anualment ens facilita l'ICONA i es té una capacitat per uns 150.000 ous. Enguany ens han sigut entregats 130.000 ous. La producció de truites es té que estimar de l'ordre del 50 per 100 dels ous, de promitg, si bé pot oscilar anualment entre 50.000 i 110.000 exemplars, que son tirats als rius de la Cerdanya per a la seva repoblació.

Cara a la propera campanya es projecta una doble incubació per tal de repoblar el Segre i els seus afluent de l'àmbit territorial de la Cerdanya, a més de la part que es ve fent cada any, es pense fer una inseminació artificial seca de truita veritable indígena al llac de Malniu, contant sempre amb la col.laboració de les Federacions de Lleida i de Girona i les Societats de Cerdanya i el permis de l'ICONA, per tal de preservar l'espècie autòctona de la Comarca, la "Venus de la Fario".

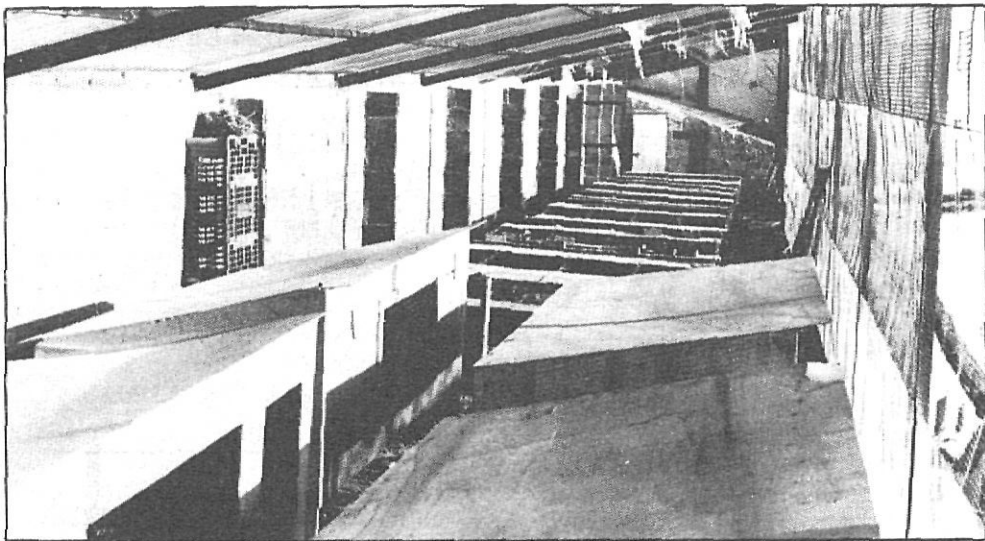
R: No heu tingut cap problema d'enfermetats o accidents?

E: No hem tingut cap malúria greu o generalitzada, però sí alguna indicència individual, que hem pogut solucionar positivament mercès a la col.laboració desinteressada del Veterinari municipal Sr. Amils, el qual ens ha resolt un hematoma degut a infecció a la cama d'una llebre, un ull infectat d'un cunill, ambdues vegades amb operació i tractament post-operatori totalment satisfactoris, ens ajuda a fer les vacunacions i ens presta tota mena d'orientacions i facilitats, per la qual cosa la societat li està plenament reconeguda.

R: Quina és la intenció de la Societat en vers la Granja?

E: Esperem que en un futur pròxim sigui motiu d'unió i ple acord entre tots els amants de la pesca i de la caça de la Cerdanya; aquesta seria la millor satisfacció de la Junta actual i de la major part dels socis de l'Entitat i la millor gratificació als esforços i maldecaps que hem hagut de superar per tirar-ho endavant.

Mentres visitavem la Granja i anavem passant de les unes a les altres instal.lacions vorejant el llac de cal Morer, entre els fruiters, hem vist l'espectacle meravellós d'un gran vol d'urenetes capbusant en les aigües tranquiles del llac; al cap d'una curta estona una volada de gralles ha pasat damunt nostre amb els seus càntics inconfundibles, mentre uns tirons salvatges nadaven pacíficament, recreant-se o buscant aliment. ➤

diuen els nostres acompanyants que sovint i baixen els cignes del Llac de Puigcerdà i que recentment també hi arribaren els ànecs, els quals després de fer niuada varen entornar-se'n al seu lloc d'origen. Tenim notícies que l'Ajuntament ha pensat en fer-ne us del llac de cal Morer, si els propietaris no hi tenen inconvenient, com a base suplementària del bestiar del Llac de Puigcerdà, a fi de que tant els cignes com els ànecs es trovin com a casa seva en ambdós llocs, per ta que si en diades com la Festa del Llac o en plenes gelades hivernals els cal emigrar de l'un a l'altre no es trovin mai com estranys sinó que es sentin en el seu ambient natural. Creguem que amb la mateixa dedicació i altruisme que els membres de la Societat de Caça i Pesca de la Cerdanya cuiden de la repoblació cinegètica de la Comarca tots els habitants de Puigcerdà i en primer lloc l'Ajuntament hem de vetllar

perque totes aquestes riqueses naturals, no solament no desapareixin sinó que, dins els possibles, augmentin de tal manera que constitueixin un motiu de sensibilització en vers l'amor als animals --primer pas per adquirir l'amor a les persones que tant necessitem avui en dia-- al mateix temps que l'amor a la bellesa, a l'art i a la natura, per tal de mitigar d'alguna manera l'agresivitat que la societat de consum ens ha injeat, l'egoisme ceg que a molta gent que s'ha deixat arrosegar pel capitalisme frenètic dels ultims anys l'està perdent i la ceguera intel.lectual que a molts que es creuen haver descobert les amèriques perquè han guanyat "calés" els porta ésser despreciats i escarnits fins i tot sovint per llurs propis fills. Celebrem joiosos que a Puigcerdà, i volem pensar que a tota la Cerdanya, com estem constatant a la Societat de Caça i Pesca, a l'Institut d'Estudis Ceretans, a

RUFACA, a Rialles o a Chavales, al Casino Ceretà, a les entitats esportives i al mateix Poliesportiu, a les Associacions de Veïns, de Pares d'Alumnes, a les festes de carrers, etc. cada dia surten més i més "boixos" que en lloc d'estar a casa contant els guanys del dia i les xifres dels comptes corrents, estan treballant --com als partits polítics, als sindicats de treballadors i als ajuntaments-- per oferir als seus conciutadans un treball gratuït, un esforç, una conquesta per a la comunitat social que, a la llarga, serà quelcom més que un regal, serà una ofrena de l'esperit d'un poble que no vol morir sota l'afany dels interessos materials i es revela i marca amb sacrifici un nou camí, el del treball comunitari però no com a fruit únic del treball diari, sinó a més a més de l'esforç laboral o comercial de cadascú. Primer l'obligació, si, però, l'obligació estricta per no ésser una càrrega per a ningú, després... a treballar per a tots.

X.B.

EL CARRER MAJOR DE GER

Diríem que tots els pobles i viles tenen un carrer major el qual sol ser sempre el més ample, el més llarg, el més bonic, el més ben adobat com si fós l'eix de tot el poble. Quasi bé sempre s'hi troba també la plaça major i l'església. Tot això passa a Ger, solament que el carrer major no és el més bonic ni el més adobat, etc... sinó que el nostre carrer major està fet un fàstic.

El carrer major és un cas, però quasi diríem que un cas vergonyós, perquè cada vegada que plou s'hi fan uns forats que inclús anant a peu hi ha perill de trencar-se una cama, els cotxes es deixen tots els baixos, tubs d'escape, rodes, inclús a algú se li ha trencat alguna peça, en fi, igual que en un camí de cabres.

I un es pregunta: perquè no es pot adobar? Qui tindria que prendre les mesures necessàries? L'Ajuntament? Els veïns? O potser tots a l'hora? Perquè hi ha pobles que en lloc d'anar endavant sembla que anem en darrera? Doncs si considerem que Ger en una època no molt llunyana havia estat un poble que potser ocupava a la Cerdanya un lloc destacat després de Puigcerdà, Llivia, Bellver... ara, perquè ha quedat tan en darrera?

Serà per la gent que l'habitam que tot s'ens dona igual. Serà per la gent que ha estat davan l'administració que durant les últimes dècades no han intentar canviar una mica aquesta manera de fer que tenim. A què serà degut aquest fenomen de deixadesa que es respira des de fan tan de temps?

Sabem que a la "Casa Gran" no hi ha peles, però fent els possibles i amb una mica de bona voluntat, per part de tot-hom no es podria treure cèntims d'algun lloc? i amb la col·laboració dels veïns arreglar aquest carrer tan abandonat?

Veiem que pobles ben petits com Guils, Saneja, Bolvir, etc..., a on tampoc creiem que tinguin massa medis, els han adobat i els estan adobant.

I a Ger, quan?

Un gerense

ASSESSORIA

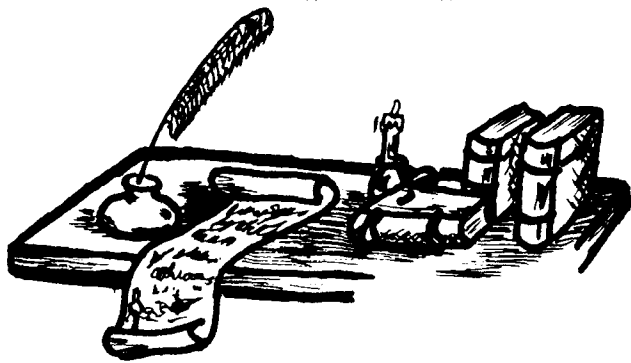
FISCAL

JORDI
CARBÓ
i BRILLAS

Economista - Assessor Fiscal

- ASSESSORAMENT I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
- COMPTABILITAT FISCAL
- ASSESSORAMENT LABORAL
- ASSEGURANCES SOCIALS
- AGÈNCIA D'ASSEGURANCES
- ADMINISTRACIÓ DE FINQUES
- GESTIONS ADMINISTRATIVES DE TOTA MENA

PUIG PEDRÓS, 3 Tel. 88 11 65 PUIGCERDÀ

LA BARONIA DE SALTÈGUEL (II)

En PERE de Loçano, donzell, com'a hereu del seu germà JOAN, i per tant, com a nou propietari dels termes de Saltègul, Ovella i Segramorta, n'hagué de fer la reconeixença establerta per la llei; acte que consta el 13 de gener de 1393, en poder del notari reial En Pere Roure, a benefici d'inventari del seu germà Joan. A l'efecte reconeix a Pere Vidal Procurador del Rei en els comtats de Rosselló i Cerdanya, que té i posseeix en feu pel Sr. Rei, el castell i poble de Saltègul amb la parròquia de Sant Martí, els feus de les parròquies de santa Maria d'Ovella i de santa Maria de Segramorta, amb tots els rèdits, censos i altres drets als esmentats castell i parròquies pertanyents. I el dit Procurador Reial l'investí de dits feus, en la forma acostumada, entregant-li a les mans, una espasa desembeinada. Tot seguit, En Pere de Loçano pagà al susdit Procurador reial cent vint florins d'or d'Aragó pel foriscapi de la nova adquisició per ell fet de l'esmentat castell i parròquies dalt referides.

PUIGCERDA ADQUIREIX LA BARONIA DE SALTEGUEL: L'11 de febrer de 1393 En Pere de Loçano, donzell vené a la vila de Puigcerdà els llocs i termes de Saltègul, Ovella i Segramorta, amb tots els pobles, edificis, masos, homes i dones, amb tots els feus i altres drets i pertinències, i amb el mer i mixt imperi, amb tota jurisdicció civil i criminal alta i baixa, tal com està descrit en documents anteriors, pel PREU de vint-i-un mil cinc-cents sous barcelonins. Els còsols de Puigcerdà que feren aquella compra de la Baronia de Saltègul, eren Bernat Manresa, Bartoumeu Roca, Guillem d'Urtx i Francesc Grimau, i l'escriptura es passà davant del notari de Puigcerdà, En Ramon Mulner, els quals n'havien de pagar a la Tresoreria del Rei, 5.800 sous barcelo-

nins, pels drets de lluïsmes i foriscapi de l'esmentada compra; pagament que fou liquidat el 12 d'abril del mateix any 1393, pels síndics de la vila Joan Blanc i Jaume Mercader, en poder del notari reial, Berenguer Folceandi.

Pel pagament del preu d'aquesta compra els còsols de Puigcerdà feren una avinença amb el venedor Pere de Loçano que li ho pagarien a terminis; el 9 d'octubre del mateix any 1393, li pagaren 15.020 sous barcelonins, equivalents a 751 lliures, i el dia 13, les restants 324 lliures barcelonines, equivalents a 6.480 sous que feien el total del preu convingut de 21.500 sous, és a dir, un total de 1.075 lliures barcelonines, per la compra dels termes de Saltègul, Ovella i Segramorta. A més a més, li havien de pagar — i en efecte li pagaren — altres 33 lliures per tots els terços, censos, lluïsmes, foriscapis, fruits i altres drets i emoluments qualssevol, dels esmentats llocs, termes i parròquies de Saltègul, Ovella i Segramorta, i de la parròquia de Das, referents als drets que a dit Loçano pertanyien des del dia de la venda per ell feta, fins al dia present, tal com així s'havia convingut entre ambdues parts, el 2 d'octubre de 1393.

Consegüentment, a l'esmentada compra, el 22 d'agost de 1393, el rei Joan lloa, aprova i confirma dita adquisició a favor dels còsols i universitat (comú) de la vila de Puigcerdà, amb tots els drets i jurisdicció civil i criminal, tal com hem referit en documents anteriors. I afegeix que els còsols de dita vila de Puigcerdà en puguin disposar lliurement i com a cosa pròpia, salvant tanmateix el dret de feu reial: que hi puguin dictar i sancionar disposicions i normes, amb tal que no fossin contràries a d'altres lleis, pragmàtiques, usatges i constitucions.

Calia, doncs, fer la reconeixença de l'esmentat FEU reial; acte que es portà a terme el 27 de juliol de 1395, per mitjà del Síndic de Puigcerdà, En Mateu Muntaner, qui —davant del notari perpinyanés, Gabriel Resplant— reconegué al venerable Pau Vidal, Procurador dels feus reials en els comtats de Rosselló i Cerdanya, que Puigcerdà tenia en feu del Sr. Rei, el castell i parròquia de Sant Martí de Saltègul i de les parròquies de santa Maria d'Ovella i de santa Maria de Segramorta, amb tots els censos, rèdits i amb tots altres drets i pertinències dels predits castells, llocs i parròquies; i que per l'esmentat feu, aquells llocs i tots llurs habitants, són i han d'ésser homes i vassalls fidels i lleials de dit Sr. Rei i dels seus successors. Llavors, el susdit Procurador reial INVESTI a l'esmentat Síndic de Puigcerdà —en nom de dita universitat o Comú— posant-li un barret sobre el seu cap. D'aquesta forma, la vila de Puigcerdà quedava investida i era reconeguda com a propietària i mestressa de tots aquells pobles i territoris coneguts amb el nom de Baronia de Saltègul.

D'actes de reconeixença se'n troben molt sovint; generalment sempre que succeïa un nou Rei, i tothora que s'antullava al Procurador reial dels comtats. En trobem —ultra la que hem relacionat— una el setembre de 1399, requerits pel regent de Procurador reial, per tal de rebre de nou la investidura d'aquell feu el 1405, 1413, 1430 "feu de Sant-Egell", a requeriment del Rei; el 1489, una altra datada el 5 de juliol de 1501, en què els còsols de Puigcerdà (Damià Simon, Joan Blanc, Joan Grau i Honorat Ambroni) reconeixen al magnífic Sr. Antoni de Vivers, cavaller i Procurador dels feus reials en aquests comtats, que el Comú de Puigcerdà té i posseeix en feu del Rei tots els llocs i parròquies de Saltègul, Ovella i Segramorta, amb tots els drets. . . etc; es comprometen a no vendre dits territoris a militars, ni a religiosos, ni a clergues, ni a Sants, ni a altres persones inhabides, tanmateix, en cas de venda a altres persones, n'hauran de pagar el foriscapi (tercera part del preu de la venda), tal com se solia fer i pagar en tota venda de feus reials. De tot això en presten jurament davant dels Sants quatre Evangelis: i el Procurador reial els investí amos d'aquells llocs, entregant al Cònsol en Cap una espasa desembeinada; n'hi ha una altra l'any 1635, i fins una al 1745.

Salvador Galceran
Arxiver Diplomat
(Continuarà)

IV APLEC EXCURSIONISTA DELS PAÏSOS CATALANS

PROGRAMA DE L'APLEC

DISSABTE 1 DE NOVEMBRE

Al matí: Arribada i instal·lació a la Jassa de l'Alemanya a la vora del poble de MENTET.

A les 14 hores: Acolliment pels Batlles de la vall, el "groupe excursioniste Pyrénéen de Mantet" i pel grup organitzador el "Grup Pirinenc Rossellonès Excursionista Nord - Català".

A les 14, 30 hores: Visites de les exposicions i parades presentades per les entitats.

A les 15,30 hores: Debats sobre:

- L'excursionisme a muntanya.
- L'endegament de la muntanya: situació ecològica.
- Viure avui a la muntanya: situació econòmico-social a la muntanya catalana.

A les 20 hores: Gran foc de camp amb la participació de tothom.

DIUMENGE 2 DE NOVEMBRE

Al matí, a les 9 hores: Excursió col·lectiva al cim de tres Esteles (dues hores de marxa a peu des de MENTET).

A les 12 hores: Cloenda de l'Aplec al cim de tres Esteles:

QUINA MUNTANYA CATALANA TENIM?

QUINA MUNTANYA CATALANA VOLEM?

INFORMACIONS

- Acces:
- Per carretera des de VILAFRANCA de CONFLENT.
 - Cotxes obligatòriament aparcats al coll de MENTET.
 - Autocars obligatòriament aparcats a SAHORRA.
 - Transport col·lectiu organitzat des de SAHORRA.

- A peu:
- Coll de MENTET MENTET: 15 mn.
 - MENTETJASSA de L'ALEMANY: 15 mn

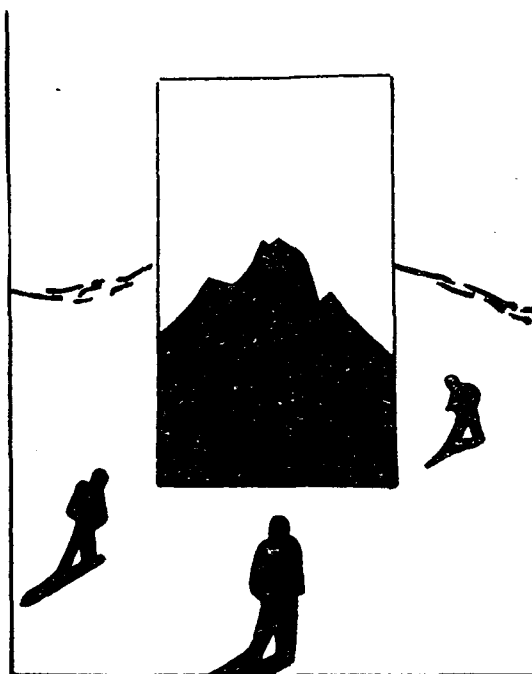
Acolliment: - Campament a la Jassa de l'Alemanya; tendes a càrrec de cada grup.

- Existeix una possibilitat d'acolliment (pagant) a MENTET (cases particulars - "gîte d'étape") s'ha de dir com més aviat millor al G.P.R.E.N.C.

- Cada un s'ha de portar tot el menjar.

- Només es preveu un servei de begudes (fresques i calentes) i entrepans.

Atenció: MENTET és a 1.500 m d'altitud, temperatures nocturnes sempre fredes; s'ha doncs de preveure vestits d'hivern.

**Més de mig segle al servei
del caçador, pescador i tirador.**

**PROPERA
INAUGURACIÓ**

**Plaça Viladomat, 1 - Tel. 8211266 - BERGA
Bisbe Morgades, 18 Tel. 8852152 - VIC**

UN GRAN ESPECTACULO POR PURA AFICION: EL INDOOR TRIAL DE PUIGCERDA

Solo un titular tan extenso como el de arriba puede mínimamente dar idea de la popularidad, ambiente e ilusión que se captó en el indoor trial de Puigcerdá. Lo cual quedó refrendado por la numerosa asistencia de un público entusiasta y ávido de emociones.

La realización de la prueba en el impecable escenario de la plaza Cabrinetty contribuyó a dar un mayor realce a la actuación de los pilotos con sus máquinas ya que permitían que el público asistente pudiera observar bien el desarrollo de las distintas fases de la prueba.

La prueba, al igual que un trial de competición, consistía en realizar dos vueltas a un circuito con nueve zonas. Puntuándose la actuación de cada piloto en cada zona, con el mismo criterio que en una competición: 0, 1 o 3 puntos.

La "salsa" de la prueba la constituía en gran parte las características propias de cada zona, habiendo de todo: Desde zonas de gran vistosidad como la de los bidones (se había de pasar por encima de varios bidones de gas-oil), hasta las de los coches (se colocaron dos coches, un 850 y un 600, y la prueba consistía en pasar por encima de los coches), no hace falta decir que en estas zonas fueron de las más "afortunadas" en dejarse un poco de piel los participantes.

También habían zonas de pericia, de "equilibrio", como si los pilotos fueran por breves momentos equilibristas de un circo, y eso con la zona del tronco de árbol que había de atravesarse a lo largo: una buena prueba para el temple de los pilotos.

Zonas más simples y "virguerías", como la de la rampa sobre la cual había de hacerse marcha atrás, o bien las de las maderas tendidas en el suelo y que se habían de pasar por encima sin que las ruedas de las motos las tocaran: una verdadera exhibición de dominio de la máquina.

Tampoco podían faltar las típicas escaleras que en esta ocasión fueron el escenario para dos zonas: una que consistía en subir las escaleras de la plaza, realizar un giro y bajar, y la otra que consistía en subir por las escaleras hasta el entarimado que cada año monta el ayuntamiento con motivo de las fiestas de verano.

Contemplando la amalgama de pruebas había las "enmarañadas", pruebas que requerían habilidad, fortaleza y mucha atención continuada, ya que el paso por ellas no se limitaba a unos breves segundos, sino a más duración, exigiéndose una gran dosis de pericia. Tales eran las primeras zonas: una con neumáticos (amontonados de cualquier manera, se habían de pasar de la mejor manera posible, cosa que, realmente no es tan fácil), y la otra con maderas puestas de cualquier manera. A, bas con cierta dificultad, eran propias para poner a prueba la madurez y fondo de los participantes.

Con este panorama en cuanto a la "pista" de actuación, al término de la primera vuelta, la clasificación era:

1 y 2: Xavier Forga y Joan Mateu, empatados a 8 puntos. 3: Ramon Segalá con 14 puntos. 4: Ramon

Meya con 16 puntos. 5: Miquel Castey con 17 puntos. 6: Andreu con 18 puntos, etc. . . hasta un total de los dieciseis participantes.

Al realizarse la segunda vuelta se registraron dos abandonos, lo cual, de por sí, da a conocer que el indoor tenía una cierta dureza.

Al igual que ocurre en los trials normales, a lo largo de la segunda vuelta, el piloto por lo general mejoraba su actuación, y ya no se producían tantos despistes como en la primera vuelta, de esta manera participantes que en la primera vuelta apenas pudieron dar a conocer sus cualidades, a lo largo de esta segunda vuelta pudieron dar a conocer sus posibilidades, de esta manera al terminar la segunda vuelta la clasificación en ésta era: 1: Ramon Segalá, con 8 puntos. 2 y 3: Xavier Forga y Valentin Jimenez "Larri" con 11 puntos. 4 y 5: Ramon Meya y Joan Mateu con 12 puntos. . . etc., hasta un total de 14 participantes.

De esta manera conjuntando los resultados de las dos vueltas se estableció la clasificación final de la forma:

Núm.	Participante	Máquina	Ptos. 1 v.	Ptos. 2 v.	TOTAL
1.	Xavier Forga	OSSA	8	11	19
2.	Joan Mateu	BULTACO	8	12	20
3.	Ramon Segalá	MONTESA	14	8	22
4.	Ramon Meya	MONTESA	16	12	28
5.	Valentin Jimenez	BULTACO	23	11	34
6.	Miquel Castey	FANTIC	17	20	37
7.	Jordi López	MONTESA	21	17	38
8.	Ramon Rovira	MONTESA	28	16	44
9.	Herve Baque	OSSA	24	20	44
10.	ANDREU	BULTACO	18	26	44
11.	Joan Martinez	OSSA	26	19	45
12.	Joan Busquets	MONTESA	25	22	47
13.	Tato Berini	MONTESA	29	21	50

quedando fuera de lista dos participantes al no poder realizar la segunda vuelta y un tercero por no poder asistir a la totalidad de la prueba.

La Organización de la prueba, como bien claro lo indica el titular de la crónica corrió a cargo de la afición de Puigcerdá, ni más ni menos. Afición que intentaron ofrecer al pueblo de Puigcerdá, un espectáculo poco usual, y lleno de colorido y animación. Cosa, por desgracia, poco común en nuestra querida villa.

De esta manera todo el montaje, y desmontaje, y realización de la prueba corrió a cargo de esta afición que, nunca desaparecida, siempre tiene la ilusión y el entusiasmo de hacer cosas, de superarse. A pesar de la incompreensión que a veces es objeto.

Por las "ganas" de hacer, por su entusiasmo y su dedicación para ofrecer a Puigcerdá una prueba de este tipo, vale la pena tener en cuenta esta afición, y lo que espera, que, por los hechos bien se lo merece.

Y, por descontado que si se la escucha, se la ayuda y se le ofrecen medios, no palabras, podrán ofrecer no sólo a Puigcerdá, sino a la comarca, y a toda la juventud que lo desee (que es mucha) más pruebas y más actividades.

Asi pues vaya nuestra más entusiasta enhorabuena a la Organización deseando poder ofrecer más crónicas sobre motociclismo sobre más pruebas a realizar y. . . ¡QUE NO DECAIGA!

Fiasco

HOQUEI SOBRE GEL

Donat l'imminent començament de la lliga d'hoquei sobre gel creiem oportú saber quin és l'estat actual de la futura construcció de la pista així com assabentar-nos de les gestions que es porten a terme per la formació de l'equip d'enguany es varem posar en contacte amb el Sr. Antoni Carulla que és l'entrenador i membre de la junta directiva. Varem tenir una petita xerrada que pasem a explicar:

RUFACA: Com es presenta la lliga aquest any pel club gel Puigcerdà?

Sr. CARULLA: Amb moltes dificultats. A part de les econòmiques cal tenir en compte la manca d'entrenament dels jugadors doncs al no tenir pista pròpia tenim que dependre de la pista de Font-Romeu i està en reparacions i no s'obrirà fins quinze dies després de començar la lliga.

El nou fitxatge del Puigcerdà, el canadenc PAT FALCONER.

RUFACA: Es porta a terme alguna activitat per paliar aquesta dificultat?

Sr. CARULLA: Des de el mes de setembre ens entrenem tres dies a la setmana per mantenir un mínim d'estat físic adequat, fem "footing" i gimnàs durant una hora i mitja. Es tracta principalment de no perdre la forma i mantenir un mínim de nivell i ritme de preparació.

RUFACA: Quin ambient hi ha entre els membres de l'equip?

Sr. CARULLA: L'ambient entre els jugadors es bó, si bé es nota l'absència de companys que s'han tingut que anar a fer el

servei militar. També ha marxat en Kholm que sempre ha sigut un gran reforç. Amb tot això l'equip ha quedat amb 7 o 8 jugadors disponibles.

RUFACA: S'ha fet alguna cosa o es pensa fer per suplir aquestes absències?

Sr. CARULLA: Tot va començar amb una trucada del Sr. Rio que va permetre iniciar una serie de contactes amb els senyors Cerezo i Royer gerents del Club Gel Catalunya, a fi de mirar quines possibilitats hi havien d'aconseguir reforços. Després d'una serie d'entrevistes i contactes en els quals s'ens va atendre amb tota deferència es va aconseguir un esperit de col.laboració del F. C. Barcelona per mitjà de l'entrenador de l'equip Mitu Sinka que apart d'ésser l'entrenador del Barça és el seleccionador nacional i per mitjà també d'un gran tècnic, Georges Sembler, secretari tècnic del Barça i persona amb un altíssim nivell de coneixements sobre el hoquei. Aquest esperit de col.laboració es va fer patent al comunicant-se que podrien cedir dos o tres jugadors i que a més a més permetria que els jugadors del Puigcerdà que estudien a Barcelona poguessin anar a entrenar amb el F.C. Barcelona.

I així s'arribà a accedir a la possibilitat del gran fitxatge de la temporada. Un canadenc de 23 anys que ha sigut pre-olímpic a Canadà, ha jugat com professional a Suecia i que portant a terme una tasca d'estudis fa una gira de dos anys arreu del món fins que acabà establint-se a Barcelona. Tinguen l'equip del Barça les places d'estrangers cobertes se li proposà venir a Puigcerdà. Així doncs va fer una primera visita a la vila i va veure que era un marc formidable pels seus estudis: tranquil·litat, etc. . . i va accedir a quedar-se. I ja el tenim!

A més a més es compta amb un suec de 29 anys que està treballant a Barcelona i que té una gran tècnica i que ens reforçarà a la majoria dels partits importants per a nosaltres. També vindrà a jugar amb nosaltres la majoria dels partits en Georges Sembler, amb lo qual tindrem les quatre places d'estrangers que permet la federació cobertes per un canadenc, un americà, un suec i un francès que ja teniem l'any passat. . . Esperem que tot això serveixi apart de per millorar el joc, per aconseguir unes victòries i perquè els jugadors de la nostra terra puguin aprendre i millorar a nivell internacional sobretot per quan tinguem la pista aquí a Puigcerdà.

RUFACA: La última temporada es va notar que el material dels jugadors estava força gastat s'ha tingut en compte aquesta situació?

Sr. CARULLA: En principi ja he dit que no hi han mitjans econòmics, però a la darrera reunió dels pocs directius que queden es va decidir ampliar la directiva per fer una campanya de captació de socis. Es va decidir també augmentar la cuota de subscripció que des de fa quatre anys està congelada i amb l'augment del nivell de vida no permet afrontar tot l'equipament com voldríem. També s'intentarà aconseguir diners mitjançant la publicitat. Amb tot això es podria aconseguir el suficient capital com per posar a punt i equipar el millor possible a l'equip.

RUFACA: Així doncs hi hauran canvis a la junta directiva?

Sr. CARULLA: S'han fet contactes amb gent nova que té ganes de treballar i col.laborar amb lo qual es segur que augmentarem la directiva.

RUFACA: S'ha fixat alguna meta a curt plaç, a nivell immediat de cara a tenir resultats positius?

Sr. CARULLA: Jo com entrenador puc assegurar que en quan als jugadors s'ha fet el màxim que es podia fer. Amb el fitxatge del canadenc, que viurà a Puigcerdà, i els altres reforços l'equip quedarà bastant complet. Encara que sigui reiteratiu cal ésser realista i les dificultats més importants no són noves: la manca de diners no sols per equipar correctament l'equip sinó inclús també per poder realitzar els desplaçaments amb un mínim d'economia i comoditat, el fet de tenir que anar a entrenar a Font-Romeu es un altra "handicap". Per tenir una bona posta a punt aquestes no són les circumstàncies més adequades tan física com psicològicament però anirem tirant intentant fer-ho cada vegada millor.

RUFACA: Es dedueix que el problema més important es la manca de la pista de gel que s'en sap?

Sr. CARULLA: Es segur que l'estat dona 13 milions. Però cal saber que el pressupost mínim per poder tenir la pista en condicions de patinar i jugar (valles, gomes del gel, etc. . .) sobrepassa de poc els 23 milions amb lo qual es necessitarà la col.laboració de molta gent. Per poder arribar a cobrir aquestes xifres espero que no es manqui la col.laboració del poble, de les associacions, etc. . . amb la que podríem fer realitat un dels somnis més anhelats a Puigcerdà i que la seva tradició esportiva en hoquei gel es mereix pel fet històric d'ésser els pioners en el hoquei sobre gel a Espanya.

Nosaltres així mateix ho desitjem. En hora bona pels nous fitxatges i endavant.

PUC

CLUB POLIESPORTIU
PUIGCERDÀ

Los días 16 y 23 de agosto se celebraron la primera y segunda jornadas de la fase final del Campeonato Provincial de Natación de Verano. El C.P. Puigcerdá disputó los tres primeros puestos de este Campeonato Provincial con los equipos de Besalú y Santa Coloma de Farnés. Siendo el resultado final el siguiente:

Besalú C.N.	992 puntos
C.D. Farnés	987 puntos
C.P. Puigcerdá	901 puntos

Hemos de resaltar que el número de nuestros nadadores era aproximadamente la mitad que los nadadores de estos clubs, y que puntuaba cada nadador participante. Por tanto es un tercer puesto muy satisfactorio, teniendo en cuenta esta circunstancia.

Asimismo los días 30 de agosto y 6 de septiembre se celebraron la 1 y 2 jornada respectivamente de los campeonatos provinciales individuales, en los que tomaron parte las seis mejores marcas de cada categoría y edad. Celebrándose la primera fase en Santa Coloma de Farnés y la Segunda fase en Puigcerdá.

Seguidamente damos los resultados obtenidos en las dos fases indicadas y felicitamos cordialmente a nuestros nadadores y nadadoras por los brillantes resultados en ellos obtenidos.

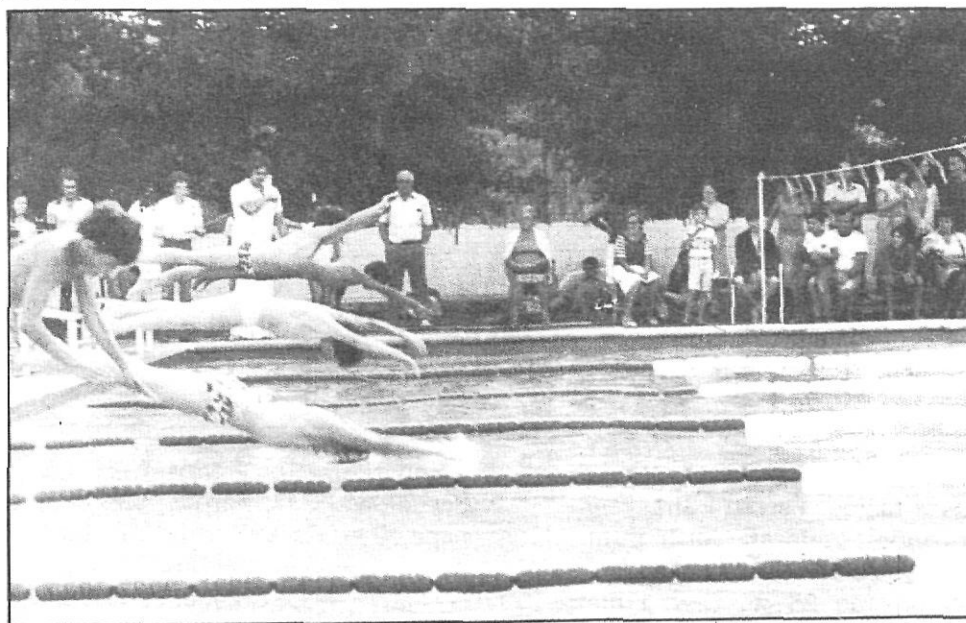
En el XXXVII Travessia de l'ESTANY DE BANYOLES del 7.9.80 se inscribió MARTA MARIN de nuestro Club, obteniendo un buen resultado —ya que de más de trescientos participantes, quedó en el puesto 38 con un tiempo de 21' 22" 02, nuestra felicitación a esta estu-penda nadadora.

Santa Colma de Farners (de la nostra redacció).— Santa Coloma de Farners va ser l'escenari de la darrera competició de natació d'aquesta temporada per a la mainada fins a tretze anys. El Campionat Provincial va donar de si molt més del que calia esperar, i les marques aconseguides són realment un pas endavant.

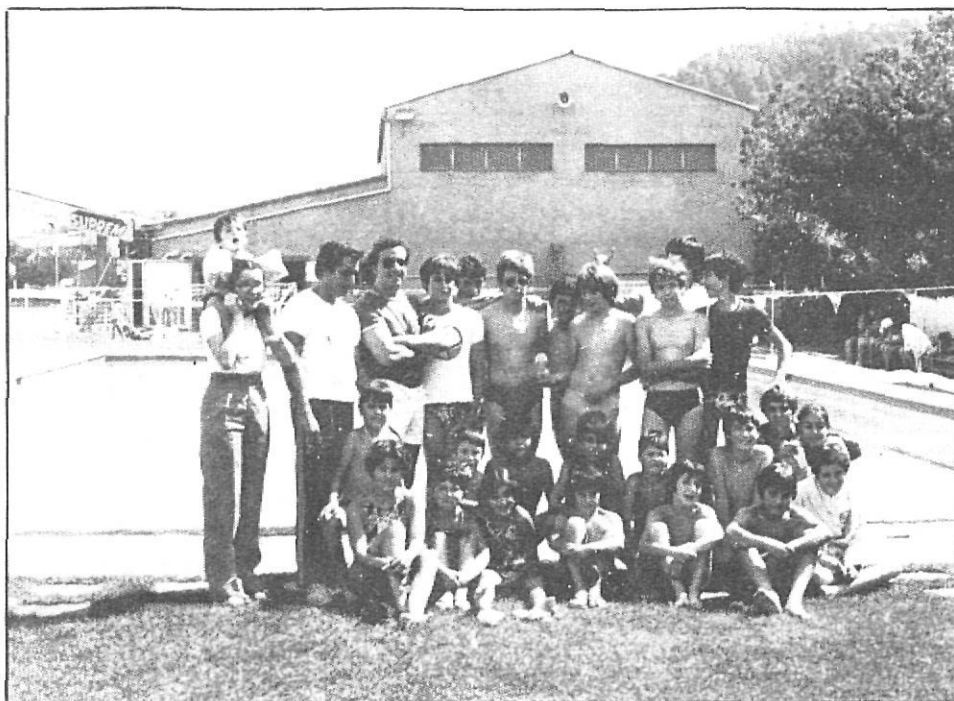
En definitiva doncs, els resultats en les diverses proves van ser:

200 m. Lliures masculins	12/13
1. Joaquim Bofill	2.49.01 COF
2. Xavier Vila	2.50.06 Cassà
3. Joaquim Casadevall	3.06.04 Cassà
100 m. Braça Masculins	11 anys
1. Narcís Gironell	1.42.08 Besalú
2. Llorenç Quintana	1.45.04 Cast.
3. Manuel Vázquez	1.45.05 ACEJ
100 m. Braça Masculins	12/13 anys
1. Pere Bover	1.32.08 Puig.
2. Jordi Farrés	1.34.05 ACEJ
3. Antoni Méndez	1.42.08 CNF
100 m. Esquena Masculins	11 anys
1. Esteve Comamala	1.42.06 Cast.
2. Josep Vives	1.46.06 Puig.
3. Joaquim Rodas	1.46.08 COF
200 m. Lliures Femenins	12/13 anys
1. Marta Marín	2.53.02 Puig.
2. Fina Pons	3.02.02 Besalú

CAMPIONAT PROVINCIAL DE NATACIÓ

3. Dolors Compte	3.03.01	Cassà
100 m. Braça Femenins	11 anys	
1. Neus Cervosa	1.43.04	Cast.
2. Carolina Compte	1.52.08	Cassà
3. Ester Palomares	1.56.08	Puig.
100 m. Braça Femenins	12/13 anys	
1. Fina Pons	1.38.00	Besalú
2. Conxita Tosas	1.40.01	Puig.
3. Judit Sitjà	1.41.04	Caldes
100 m. Esquena Femenins	11 anys	
1. Neus Cervosa	1.39.03	Cast.
2. Ma. Angels March	1.48.05	ACEJ
3. Ester Palomares	1.54.01	Puig.
100 m. Esquena Masculins	12/13	
1. Joaquim Bofill	1.34.04	COF
2. Narcís Mundet	1.35.05	Cassà
3. Albert Farré	1.42.05	CNF
100 m. Lliures Masculins	11 anys	
1. Enric Eserras	1.25.06	Puig.
2. Antonio Ramos	1.25.06	Puig.
3. Esteva Comamala	1.26.00	Cast.
100 m. Lliures Masculins	12/13	
1. Joaquim Bofill	1.18.07	COF
2. Manel Ramon	1.21.05	Besalú
3. Albert Farré	1.23.03	CNF
100 m. Papallona Masculins	11 anys	
1. Esteve Comamala	1.44.04	Cast.
2. Josep Expósito	1.48.06	Puig.
3. Manel Vázquez	1.51.00	ACEJ
100 m. Papallona Masculins	12/13	
1. Jordi Farrés	1.30.05	ACEJ
2. Joaquim Casadevall	1.45.08	Cassà
3. Angel Sánchez	1.45.08	Besalú
100 m. Esquena Femenins	12/13	
1. Conxita Tosas	1.28.05	Puig.
2. Maite Tixis	1.33.05	Sarrià
3. Lourdes Camós	1.35.07	ACEJ
100 m. Lliures Femenins	11 anys	
1. Neus Servosa	1.30.00	Cast.
2. Ma. Angels March	1.32.06	ACEJ
3. Carolina Compte	1.36.00	Cassà

100 m. Lliures Femenins	12/13	3. Joaquim Bofill	3.35.06	COF
1. Marta Marín	1.19.04	200 m. Estils Femenins	12/13 anys	
2. Fina Pons	1.20.09	1. Conxita Tosas	3.09.07	Puig.
3. Corona Vinyals	1.24.01	2. Marta Marín	3.23.00	Puig.
100 m. Papallona Femenins	11 anys	3. Carme Casals	3.36.08	Caldes
1. Neus Servosa	1.45.05	4 x 100 Relleus Lliures Masculins	13	
2. Ma. Angels March	2.09.02	1. Comamala, Quintana, Baval, Quintana	6.11.01	Cast.
3. Ma. Engràcia Pérez	2.09.02	2. Bufill, Rodas, Costa, Colell	6.11.03	COF
100 m. Papallona Femenins	12/13	3. Ramon, Juanola, Casellas, Sánchez	6.12.07	Besalú
1. Conxita Tosas	1.33.00	4 x 100 Relleus Lliures Femenins	13	
2. Fina Pons	1.34.05	1. Torres, Bosch, Mena Pons	6.06.07	Besalú
3. Marta Marín	1.40.00			
200 m. Estils Indiv. Masculins	12/13			
1. Jordi Faarrés	3.24.00			
2. Pere Bové	3.28.00			

CRITERIUM INTERCLUBS GIRONA

Juez Arbitro: Luis Dalcells
 Juez Salida: Ferran Font
 Cronometradores: Jordi Fomt, Juan Solé, Alberto Bosom
 Piscina de 25 m. Club Poliesportiu Puigcerdà, Hora 17 horas.

Temperatura: 25 grados
 Participan: C.D. Farnes, C.P. Sanjuanenc, C.N. Castellfolliit, A.C. La Junquera, C.P. Angles, C.N.Figueras, A. D. Sarrià, A.D. Casanenc, Besalú C.N C.P. Puigcerdà.

200 m. Masculinos libres	14/15 años
1. P. Vivas, Puigcerdá	2'33''1
2. X. Bassols, Angles	2'34''2
3. X. Mierga, La Junquera	2'40''0
4. C. Clapera, Puigcerdá	2'41''0
5. J. Vemtura, Angles	2'42''0
6. N. Casadevall, Casan.	2'49''6

100 m. masculinos espalda	14/15
1. P. Vivas, Puigcerdá	1'21''9
2. S. Lopez, Caldas	1'23''1
3. M. Alcaide, Junquera	1'30''5
4. M.A. Castaño, Junquera	1'34''7

5. J. Navas, Puigcerdá 1'36''8
6. X. Nierga, Junquera descalificado

- 100 m. femeninos espalda 14/15
1. A. Muños, Junquera 1'30''4
2. T. Granados, Sanjuanenc 1'38''2
3. M.C. Vazquez, Junquera 1'39''1
4. M. Mendez, Figueras 1'43''4
5. M.R. Barnola, Puigcerda 1'53''0

- 100 m. masculinos braza 14/15
1. X. Nierga, la Junquera 1'28''5
2. C. Clapera, Puigcerdá 1'28''5
3. M. Alcaide, Junquera 1'30''5
4. J. Guilayn, Caldas 1'33''1
5. F. Carreras, Angles 1'38''0
6. X. Garcia, Figueras 1'40''5

- 100 m. femeninos braza 14/15
1. T. Maso, Besalú 1'29''6
2. M. Mendez, Figueras 1'33''1
3. F. Rubio, Cacanenc 1'38''0
4. A.M. Masso, Sarriá 1'38''1
5. R. Viñas, Junquera 1'38''8
6. R. Barnola, Puigcerda 1'40''0

- 200 m. femeninos llibres 16 y sig.
1. R. Ramon, Besalú 2'45''6
2. N. Ramon, Besalú 2'52''7
3. D. Puig, Besalú 2'55''2
4. S. Vela, Puigcerda 3'01''0
5. M. A. Salvador, Junquera 3'21''7

- 100 m. llibres masculinos 14/15
1. X. Basols, Angles 1'08''9
2. J. Ventura, Angles 1'10''7
3. P. Vivas, Puigcerda 1'11''0
4. J. Bosch, Farnes 1'13''0
5. C. Clapera, Puigcerda 1'13''0
6. X. Garcia, Figueras 1'20''0

- 100 m. femeninos espalda 16 y sig.
1. D. Puig, Besalú 1'36''4
2. M.A. Cargol, Sarriá 1'41''3
3. M.A. Busquets, Casanenc 1'45''5
4. S. Vela, Puigcerdá 1'47''4
5. M.A. Salvador, Junquera 1'52''7
6. T. Serra, Farnes 1'56''7

- 200 m. estils masculinos 14/15
1. X. Bassols, Angles 2'55''9
2. M. Alcaide, Junquera 3'03''3
3. C. Clapera, Puigcerda 3'07''1
4. J. Ventura, Angles 3'12''0

5. J. Bosch, Farnes 3'22''0
6. X. Garcia, Figueras 3'41''3
100 m. mariposa masculino 14/15
1. X. Mierga, Junquera 1'29''7
2. N. Casadevall, Casanenc 1'30''7
3. J. Bosch, Farnes 1'32''5
4. X. Garcia, Figueras 1'34''4
5. R. Jimenez, Puigcerda 1'37''0
6. F. Fernandez, Besalú 1'38''7
4 x 100 m. llibres masculinos 14/15
1. Puigcerdá 5'11''5
Clapera - Navas - Gimenez - Vivas 5'12''9
2. La Junquera
Nierga - Salvador - Alcaide - Castaño 5'28''0
3. Caldas Malavella
Guilayn - Casanovas - Lopez - Sancho 5'48''4
4. Besalú
Oromi - Fernandez - Ramon - Sanche

foto denúncia

ELS ESCOMBRIAIRES S'OFEGUEN EN UN GOT D'AIGUA.

Avinguda General Tella.

Carrer Font del Lleres.

Antiguitats E. ORRI

Major, 30

Tel. 88 02 87

PUIGCERDÀ

NOTÀLGIA

*Ja torno Cerdanya meva
fugint de la ciutat
que m'havia enlluernat
creient més del que no era.
on el neguit hi supera
la pau i la llibertat.*

*Sempre aquell cel boirós,
soroll de nit i de dia,
nociu l'aire que es respira
i a la nit es perillós
quan et sembla que ets ditzós
perilla la teva vida.*

*Obra'm els braços Cerdanya
que el fill pròdig ha tornat
a la terra on és nat
per admirar la solana,
l'obaga: el Segre, la plana
i el cim del Cadí nevat.*

*Vull respirar la farigola
i el perfum del romaní,
vull al·legrar el meu destí
contemplant l'ocell que vola;
beure de la font, sola
que s'ofereix pel camí.*

*M'endinsaré a la muntanya,
m'asseuré a l'ombra dels pins,
veure lluir-ne els seus cims,
la masia no llunyana,
que allí fa de guardiana
d'aquests paisatges divins.*

Josep Vigo Mestre

BIOGRAFÍAS DE ANTAÑO Y DE AHORA

EL ELEFANTE

Gran mamífero del orden de los Proboscídeos y de la familia de los Elefántidos. Barrita alegremente al oír su nombre científico de "Loxodonta africana".

Es el Hathi, el Kala-Nag de las deliciosas narraciones de Rudyard Kipling en su libro de "Las Tierras Virgenes". Grande, muy grande, macizo, como un vehículo pesado, pero más.

Acostumbra a exteriorizar (anda! como maneja el exterior) un carácter serio y tranquilo. Parece un filósofo que se dedica a cogitar (joder! qué latinazo!) sobre la asquerosa vida ésta y da a entender que está de ella hasta las narices.

Pasa, a veces, de su abstracción a un repentino ataque de neu-ra cuando se cabrea (¿o es elefantea?) y entonces es mucho elefante para tomarselo a risa. Estos ataques de furor suelen ocurrir cuando oye que se le llama "Paquidermo" pues recuerda (y vaya memoria tiene el mamón!) la popular adivinanza "¿en qué se parece un elefante a un somnífero? . . . en que el elefante es un "paquidermo" y el somnífero es -pa-qui-duermas. . ."

Es por éste parecido que le cuelgan que atrapa el cabreo sordo (o quizás elefanteo sordo. Pero de sordo nada; con las orejas que lleva el gacho!) pues se siente tratado a nivel de simple tableta o de cochino supositorio.

Posee, además, desconcertantes facetas lúcidas (uy, la que me ha salido!). Es amante de los baños. La goza en grande, revolcándose en el polvo y en la arena. Se lo pasa pipa en el circo y es un gran alpinista (no, no, no puede utilizar las cuerdas y es imposible que haga "rappel". ¿Habrás visto la gilipollez de la pregunta?) y si alguien duda que lea aquello de Aníbal cuando se le hincharon las narices y cascó a los despitadillos romanos que se bronceaban al sol mientras comían calamares (claro que sí, a la romana) después de realizar el coñazo increíble de atravesar los Alpes con un puñado de estos bichazos.

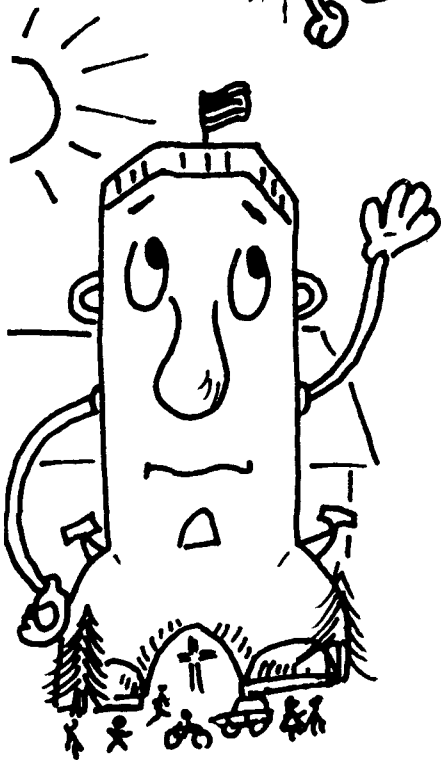
Nada más de importante tengo que señalar, aparte (no sé por qué reglas de tres) que tienen fama de ser unos trompas.

Biógrafo

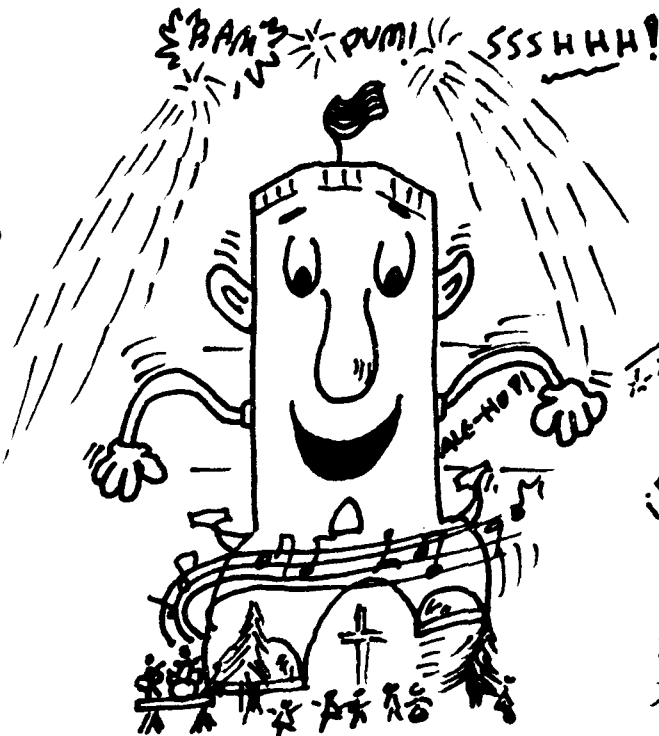
CERCANT

*Desfullant estius. Arreplegant hiverns
Triscant pels camins
Escorcollant esclotxes, avencs i pedreres
Cercant els brots del somriure
Els circells de la gentilesa
Una fressa amable
Un bufec de tendresa
Il·lús! em xiula el vent
Il·lús! em torna el ressó*

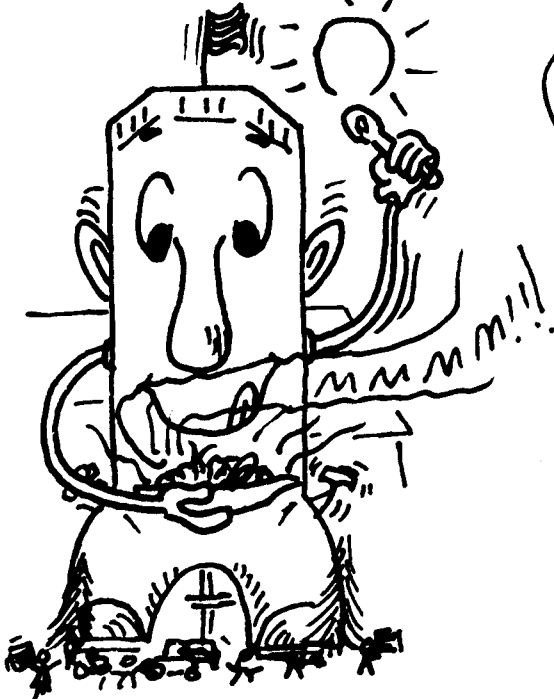
*Tal vegada ma tossudesa és tasca vana
Regust de buidar
Es com cercar un sospir dins una tamborinada
O comptar l'espurnall del foc
Torno a la llar. Esbrinant l'angoixa
Amb el sac ple de tristor
Puix que amb la flama ofegada
No podran rostir-se els tions.
Trobador.*

- Bueno, ja s'acabat l'istiu

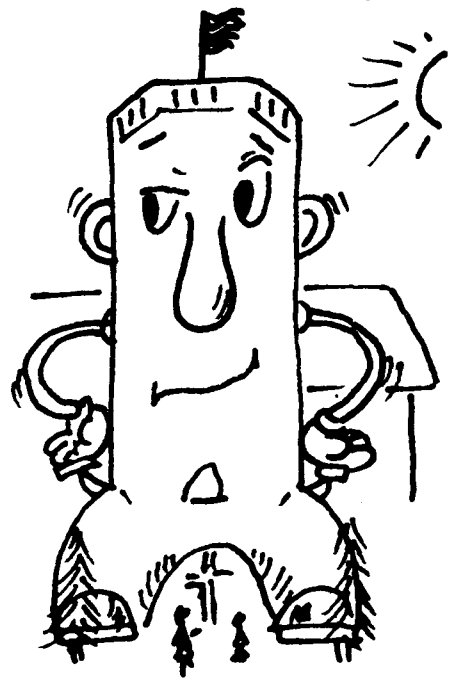
-..I'han passat les festes -..La mollada i sorollosa dels carrers,..de l'estany.... festa del campanè..

-... La paellada del 11 de Setembre.....

-...I ara fins Nadal per a que torni l'anima-ciò

-..Es que aquest poble té un "ritme" que és "massa"....

CAIXA DE PENSIONS
"la Caixa"

José Antonio, 22

Telèfon 88 01 47

PUIGCERDÀ

MEF, S.A.

MUNTATGES ELECTRICS
DOMESTICS I INDUSTRIALS

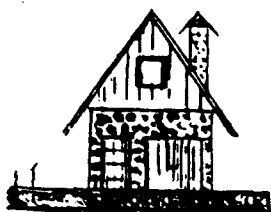
Avda. Dr. Piguillem, 3

PUIGCERDÀ (Girona)

PARK HOTEL

* * *

DIRECCIÓ: Joan Orriols
ESPECIALITAT: Bodas i banquets
PUIGCERDÀ. Telf. 88 07 50

CONSTRUCCIONES
F. BRAVO

Colònia Simon, 17, 1er., 1a

Tel. 88 13 44

PUIGCERDÀ (girona)

Palau 3

Major, 13 — Telèfon 88 06 99 — Puigcerdà

selecciones

SOUVENIRS - JUGUETERIA
ARTICULOS REGALO

LISTAS DE BODA

PLAZA DEL CAMPANARIO, 10
Tel: 88 02 77

PUIGCERDÀ

electrodomèstics

PIRINEU

Avinguda Dr. Piguillem, 3

PUIGCERDÀ
(Girona)

CAN BORRELL

MAS CATALÀ
MERANGES (LA CERDANYA)
T. 972 - 880033

CUINA TÍPICA CATALANA GUARDONADA
AMB ELS PREMIS "IGNASI DOMENECH"
1978 i 1979

6 APARTAMENTS RÚSTICS DE LLOGUER
I PLENS DE COMODITATS

AMBIENT MOLT SELECTE * 50 PLACES *
(Aconsellem reservar plaça per telèfon)

cuinats premiats:

- CAÇOLA DE POLLASTRE AMB PRUNES, PANSES I PINYONS
- TRUITA DEL SEGRE AMB SALSÀ D'AMETLLES
- CAÇOLA DE CONILL AMB PERES DE PUIGCERDÀ I NAPS DE TALLTENDRE